

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 211

10 Οκτωβρίου 2013

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4195

Κύρωση του Πρωτοκόλλου του 2002 στη Διεθνή Σύμβαση των Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, του 1974.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, το Πρωτόκολλο της 1ης Νοεμβρίου 2002, το οποίο τροποποιεί τη Σύμβαση των Αθηνών της 13ης Δεκεμβρίου 1974, σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο της 19ης Νοεμβρίου 1976 (ν. 1922/1991, Α' 15), του οποίου το κείμενο, σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική, έχει ως εξής:

**PROTOCOL OF 2002 TO THE ATHENS CONVENTION RELATING TO THE
CARRIAGE OF PASSENGERS AND THEIR LUGGAGE BY SEA, 1974**

The States Parties to this Protocol,

CONSIDERING that it is desirable to revise the Athens Convention relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, done at Athens on 13 December 1974, to provide for enhanced compensation, to introduce strict liability, to establish a simplified procedure for updating the limitation amounts, and to ensure compulsory insurance for the benefit of passengers,

RECALLING that the 1976 Protocol to the Convention introduces the Special Drawing Right as the Unit of Account in place of the gold franc,

HAVING NOTED that the 1990 Protocol to the Convention, which provides for enhanced compensation and a simplified procedure for updating the limitation amounts, has not entered into force,

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE 1

For the purposes of this Protocol:

1 "Convention" means the text of the Athens Convention relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, 1974.

2 "Organization" means the International Maritime Organization.

3 "Secretary-General" means the Secretary-General of the Organization.

ARTICLE 2

Article 1, paragraph 1 of the Convention is replaced by the following text:

- 1 (a) "carrier" means a person by or on behalf of whom a contract of carriage has been concluded, whether the carriage is actually performed by that person or by a performing carrier;
- (b) "performing carrier" means a person other than the carrier, being the owner, charterer or operator of a ship, who actually performs the whole or a part of the carriage; and
- (c) "carrier who actually performs the whole or a part of the carriage" means the performing carrier, or, in so far as the carrier actually performs the carriage, the carrier.

ARTICLE 3

1 Article 1, paragraph 10 of the Convention is replaced by the following:

10 . Organization means the International Maritime Organization.

2 The following text is added as Article 1, paragraph 11, of the Convention:

11 "Secretary-General" means the Secretary-General of the Organization.

ARTICLE 4

Article 3 of the Convention is replaced by the following text:

Article 3 Liability of the carrier

1 For the loss suffered as a result of the death of or personal injury to a passenger caused by a shipping incident, the carrier shall be liable to the extent that such loss in respect of that passenger on each distinct occasion does not exceed 250,000 units of account, unless the carrier proves that the incident:

- (a) resulted from an act of war, hostilities, civil war, insurrection or a natural phenomenon of an exceptional, inevitable and irresistible character; or
- (b) was wholly caused by an act or omission done with the intent to cause the incident by a third party.

If and to the extent that the loss exceeds the above limit, the carrier shall be further liable unless the carrier proves that the incident which caused the loss occurred without the fault or neglect of the carrier.

2 For the loss suffered as a result of the death of or personal injury to a passenger not caused by a shipping incident, the carrier shall be liable if the incident which caused the loss was due to the fault or neglect of the carrier. The burden of proving fault or neglect shall lie with the claimant.

3 For the loss suffered as a result of the loss of or damage to cabin luggage, the carrier shall be liable if the incident which caused the loss was due to the fault or neglect of the carrier. The fault or neglect of the carrier shall be presumed for loss caused by a shipping incident.

4 For the loss suffered as a result of the loss of or damage to luggage other than cabin luggage, the carrier shall be liable unless the carrier proves that the incident which caused the loss occurred without the fault or neglect of the carrier.

5 For the purposes of this Article:

- (a) shipping incident. means shipwreck, capsizing, collision or stranding of the ship, explosion or fire in the ship, or defect in the ship;
- (b) fault or neglect of the carrier includes the fault or neglect of the servants of the carrier, acting within the scope of their employment;
- (c) defect in the ship. means any malfunction, failure or non-compliance with applicable safety regulations in respect of any part of the ship or its equipment when used for the escape, evacuation, embarkation and disembarkation of passengers; or when used for the propulsion, steering, safe navigation, mooring, anchoring, arriving at or leaving berth or anchorage, or damage control after flooding; or when used for the launching of life saving appliances; and
- (d) loss shall not include punitive or exemplary damages.

6 The liability of the carrier under this Article only relates to loss arising from incidents that occurred in the course of the carriage. The burden of proving that the incident which caused the loss occurred in the course of the carriage, and the extent of the loss, shall lie with the claimant.

7 Nothing in this Convention shall prejudice any right of recourse of the carrier against any third party, or the defence of contributory negligence under Article 6 of this Convention.

Nothing in this Article shall prejudice any right of limitation under Articles 7 or 8 of this Convention.

8 Presumptions of fault or neglect of a party or the allocation of the burden of proof to a party shall not prevent evidence in favour of that party from being considered.

ARTICLE 5

The following text is added as Article 4bis of the Convention:

Article 4bis Compulsory insurance

1 When passengers are carried on board a ship registered in a State Party that is licensed to carry more than twelve passengers, and this Convention applies, any carrier who actually performs the whole or a part of the carriage shall maintain insurance or other financial security, such as the guarantee of a bank or similar financial institution, to cover liability under this Convention in respect of the death of and personal injury to passengers. The limit of the compulsory insurance or other financial security shall not be less than 250,000 units of account per passenger on each distinct occasion.

2 A certificate attesting that insurance or other financial security is in force in accordance with the provisions of this Convention shall be issued to each ship after the appropriate authority of a State Party has determined that the requirements of paragraph 1 have been complied with. With respect to a ship registered in a State Party, such certificate shall be issued or certified by the appropriate authority of the State of the ship's registry; with respect to a ship not registered in a State Party it may be issued or certified by the appropriate authority of any State Party. This certificate shall be in the form of the model set out in the annex to this Convention and shall contain the following particulars:

- (a) name of ship, distinctive number or letters and port of registry;
- (b) name and principal place of business of the carrier who actually performs the whole or a part of the carriage;
- (c) IMO ship identification number;
- (d) type and duration of security;
- (e) name and principal place of business of insurer or other person providing financial security and, where appropriate, place of business where the insurance or other financial security is established; and
- (f) period of validity of the certificate, which shall not be longer than the period of validity of the insurance or other financial security.

3 (a) A State Party may authorize an institution or an Organization recognised by it to issue the certificate. Such institution or organization shall inform that State of the issue of each certificate. In all cases, the State Party shall fully guarantee the completeness and accuracy of the certificate so issued, and shall undertake to ensure the necessary arrangements to satisfy this obligation.

(b) A State Party shall notify the Secretary-General of:

- (i) the specific responsibilities and conditions of the authority delegated to an institution or organization recognised by it;
- (ii) the withdrawal of such authority; and
- (iii) the date from which such authority or withdrawal of such authority takes effect.

An authority delegated shall not take effect prior to three months from the date from which notification to that effect was given to the Secretary-General.

(c) The institution or organization authorized to issue certificates in accordance with this paragraph shall, as a minimum, be authorized to withdraw these certificates if the conditions under which they have been issued are not complied with. In all cases the institution or organization shall report such withdrawal to the State on whose behalf the certificate was issued.

4 The certificate shall be in the official language or languages of the issuing State. If the language used is not English, French or Spanish, the text shall include a translation into one of these languages, and, where the State so decides, the official language of the State may be omitted.

5 The certificate shall be carried on board the ship, and a copy shall be deposited with the authorities who keep the record of the ship's registry or, if the ship is not registered in a State Party, with the authority of the State issuing or certifying the certificate.

6 An insurance or other financial security shall not satisfy the requirements of this Article if it can cease, for reasons other than the expiry of the period of validity of the insurance or security specified in the certificate, before three months have elapsed from the date on which notice of its termination is given to the authorities referred to in paragraph 5, unless the certificate has been surrendered to these authorities or a new certificate has been issued within the said period. The foregoing provisions shall similarly apply to any modification which results in the insurance or other financial security no longer satisfying the requirements of this Article.

7 The State of the ship's registry shall, subject to the provisions of this Article, determine the conditions of issue and validity of the certificate.

8 Nothing in this Convention shall be construed as preventing a State Party from relying on information obtained from other States or the Organization or other international organizations relating to the financial standing of providers of insurance or other financial security for the purposes of this Convention. In such cases, the State Party relying on such information is not relieved of its responsibility as a State issuing the certificate

9 Certificates issued or certified under the authority of a State Party shall be accepted by other States Parties for the purposes of this Convention and shall be regarded by other States Parties as having the same force as certificates issued or certified by them, even if issued or certified in respect of a ship not registered in a State Party. A State Party may at any time request consultation with the issuing or certifying State should it believe that the insurer or guarantor named in the insurance certificate is not financially capable of meeting the obligations imposed by this Convention

10 Any claim for compensation covered by insurance or other financial security pursuant to this Article may be brought directly against the insurer or other person providing financial security. In such case, the amount set out in paragraph 1 applies as the limit of liability of the insurer or other person providing financial security, even if the carrier or the performing carrier is not entitled to limitation of liability. The defendant may further invoke the defences (other than the bankruptcy or winding up) which the carrier referred to in paragraph 1 would have been entitled to invoke in accordance with this Convention. Furthermore, the defendant may invoke the defence that the damage resulted from the wilful misconduct of the assured, but the defendant shall not invoke any other defence which the defendant might have been entitled to invoke in proceedings brought by the assured against the defendant. The defendant shall in any event have the right to require the carrier and the performing carrier to be joined in the proceedings.

11 Any sums provided by insurance or by other financial security maintained in accordance with paragraph 1 shall be available exclusively for the satisfaction of claims under this Convention, and any payments made of such sums shall discharge any liability arising under this Convention to the extent of the amounts paid.

12 A State Party shall not permit a ship under its flag to which this Article applies to operate at any time unless a certificate has been issued under paragraphs 2 or 15.

13 Subject to the provisions of this Article, each State Party shall ensure, under its national law, that insurance or other financial security, to the extent specified in paragraph 1, is in force in respect of any ship that is licensed to carry more than twelve passengers, wherever registered, entering or leaving a port in its territory in so far as this Convention applies.

14 Notwithstanding the provisions of paragraph 5, a State Party may notify the Secretary-General that, for the purposes of paragraph 13, ships are not required to carry on board or to produce the certificate required by paragraph 2 when entering or leaving ports in its territory, provided that the State Party which issues the certificate has notified the Secretary-General that it maintains records in an electronic format, accessible to all States Parties, attesting the existence of the certificate and enabling States Parties to discharge their obligations under paragraph 13.

15 If insurance or other financial security is not maintained in respect of a ship owned by a State Party, the provisions of this Article relating thereto shall not be applicable to such ship, but the ship shall carry a certificate issued by the appropriate authorities of the State of the ship's registry, stating that the ship is

owned by that State and that the liability is covered within the amount prescribed in accordance with paragraph 1. Such a certificate shall follow as closely as possible the model prescribed by paragraph 2.

ARTICLE 6

Article 7 of the Convention is replaced by the following text:

Article 7

Limit of liability for death and personal injury

1 The liability of the carrier for the death of or personal injury to a passenger under Article 3 shall in no case exceed 400,000 units of account per passenger on each distinct occasion. Where, in accordance with the law of the court seized of the case, damages are awarded in the form of periodical income payments, the equivalent capital value of those payments shall not exceed the said limit.

2 A State Party may regulate by specific provisions of national law the limit of liability prescribed in paragraph 1, provided that the national limit of liability, if any, is not lower than that prescribed in paragraph 1. A State Party, which makes use of the option provided for in this paragraph, shall inform the Secretary-General of the limit of liability adopted or of the fact that there is none.

ARTICLE 7

Article 8 of the Convention is replaced by the following text:

Article 8

Limit of liability for loss of or damage to luggage and vehicles

1 The liability of the carrier for the loss of or damage to cabin luggage shall in no case exceed 2,250 units of account per passenger, per carriage.

2 The liability of the carrier for the loss of or damage to vehicles including all luggage carried in or on the vehicle shall in no case exceed 12,700 units of account per vehicle, per carriage.

3 The liability of the carrier for the loss of or damage to luggage other than that mentioned in paragraphs 1 and 2 shall in no case exceed 3,375 units of account per passenger, per carriage.

4 The carrier and the passenger may agree that the liability of the carrier shall be subject to a deductible not exceeding 330 units of account in the case of damage to a vehicle and not exceeding 149 units of account per passenger in the case of loss of or damage to other luggage, such sum to be deducted from the loss or damage.

ARTICLE 8

Article 9 of the Convention is replaced by the following text:

Article 9

Unit of Account and conversion

1 The Unit of Account mentioned in this Convention is the Special Drawing Right as defined by the International Monetary Fund. The amounts mentioned in Article 3, paragraph 1, Article 4bis, paragraph 1, Article 7, paragraph 1, and Article 8 shall be converted into the national currency of the State of the court seized of the case on the basis of the value of that currency by reference to the Special Drawing Right on the date of the judgment or the date agreed upon by the parties. The value of the national currency, in terms of the Special Drawing Right, of a State Party which is a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in accordance with the method of valuation applied by the International Monetary Fund in effect on the date in question for its operations and transactions. The value of the national currency, in terms of the Special Drawing Right, of a State Party which is not a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in a manner determined by that State Party.

2 Nevertheless, a State which is not a member of the International Monetary Fund and whose law does not permit the application of the provisions of paragraph 1 may, at the time of ratification, acceptance, approval of or accession to this Convention or at any time thereafter, declare that the Unit of Account referred to in paragraph 1 shall be equal to 15 gold francs. The gold franc referred to in this paragraph corresponds to sixty-five and a half milligrams of gold of millesimal fineness nine hundred. The conversion of the gold franc into the national currency shall be made according to the law of the State concerned.

3 The calculation mentioned in the last sentence of paragraph 1, and the conversion mentioned in paragraph 2 shall be made in such a manner as to express in the national currency of the States Parties, as far as possible, the same real value for the amounts in Article 3, paragraph 1, Article 4bis, paragraph 1, Article 7, paragraph 1, and Article 8 as would result from the application of the first three sentences of paragraph 1. States shall communicate to the Secretary-General the manner of calculation pursuant to paragraph 1, or the result of the conversion in paragraph 2, as the case may be, when depositing an instrument of ratification, acceptance, approval of or accession to this Convention and whenever there is a change in either.

ARTICLE 9

Article 16, paragraph 3, of the Convention is replaced by the following text:

3 The law of the Court seized of the case shall govern the grounds for suspension and interruption of limitation periods, but in no case shall an action under this Convention be brought after the expiration of any one of the following periods of time:

- (a) A period of five years beginning with the date of disembarkation of the passenger or from the date when disembarkation should have taken place, whichever is later; or, if earlier
- (b) a period of three years beginning with the date when the claimant knew or ought reasonably to have known of the injury, loss or damage caused by the incident.

ARTICLE 10

Article 17 of the Convention is replaced by the following text:

Article 17
Competent jurisdiction

1 An action arising under Articles 3 and 4 of this Convention shall, at the option of the claimant, be brought before one of the courts listed below, provided that the court is located in a State Party to this Convention, and subject to the domestic law of each State Party governing proper venue within those States with multiple possible forums:

- (a) the court of the State of permanent residence or principal place of business of the defendant, or
- (b) the court of the State of departure or that of the destination according to the contract of carriage, or
- (c) the court of the State of the domicile or permanent residence of the claimant, if the defendant has a place of business and is subject to jurisdiction in that State, or
- (d) the court of the State where the contract of carriage was made, if the defendant has a place of business and is subject to jurisdiction in that State.

2 Actions under Article 4bis of this Convention shall, at the option of the claimant, be brought before one of the courts where action could be brought against the carrier or performing carrier according to paragraph 1.

3 After the occurrence of the incident which has caused the damage, the parties may agree that the claim for damages shall be submitted to any jurisdiction or to arbitration.

ARTICLE 11

The following text is added as Article 17bis of the Convention:

Article 17bis
Recognition and enforcement

1 Any judgment given by a court with jurisdiction in accordance with Article 17 which is enforceable in the State of origin where it is no longer subject to ordinary forms of review, shall be recognised in any State Party, except (a) where the judgment was obtained by fraud; or
(b) where the defendant was not given reasonable notice and a fair opportunity to present the case.

2 A judgment recognised under paragraph 1 shall be enforceable in each State Party as soon as the formalities required in that State have been complied with. The formalities shall not permit the merits of the case to be re-opened.

3 A State Party to this Protocol may apply other rules for the recognition and enforcement of judgments, provided that their effect is to ensure that judgments are recognised and enforced at least to the same extent as under paragraphs 1 and 2.

ARTICLE 12

Article 18 of the Convention is replaced by the following text:

Article 18
Invalidity of contractual provisions

Any contractual provision concluded before the occurrence of the incident which has caused the death of or personal injury to a passenger or the loss of or damage to the passengers luggage, purporting to relieve any person liable under this Convention of liability towards the passenger or to prescribe a lower limit of liability than that fixed in this Convention except as provided in Article 8, paragraph 4, and any such provision purporting to shift the burden of proof which rests on the carrier or performing carrier, or having the effect of restricting the options specified in Article 17, paragraphs 1 or 2, shall be null and void, but the nullity of that provision shall not render void the contract of carriage which shall remain subject to the provisions of this Convention.

ARTICLE 13

Article 20 of the Convention is replaced by the following text:

Article 20
Nuclear damage

No liability shall arise under this Convention for damage caused by a nuclear incident:

- (a) if the operator of a nuclear installation is liable for such damage under either the Paris Convention of 29 July 1960 on Third Party Liability in the Field of Nuclear Energy as amended by its Additional Protocol of 28 January 1964, or the Vienna Convention of 21 May 1963 on Civil Liability for Nuclear Damage, or any amendment or Protocol thereto which is in force; or
- (b) if the operator of a nuclear installation is liable for such damage by virtue of a national law governing the liability for such damage, provided that such law is in all respects as favourable to persons who may suffer damage as either the Paris or the Vienna Conventions or any amendment or Protocol thereto which is in force.

ARTICLE 14
Model certificate

1 The model certificate set out in the annex to this Protocol shall be incorporated as an annex to the Convention.

2 The following text is added as Article 1bis of the Convention:

Article 1bis

Annex

The annex to this Convention shall constitute an integral part of the Convention.

ARTICLE 15
Interpretation and application

1 The Convention and this Protocol shall, as between the Parties to this Protocol, be read and interpreted together as one single instrument.

2 The Convention as revised by this Protocol shall apply only to claims arising out of occurrences which take place after the entry into force for each State of this Protocol.

3 Articles 1 to 22 of the Convention, as revised by this Protocol, together with Articles 17 to 25 of this Protocol and the annex thereto, shall constitute and be called the Athens Convention relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, 2002.

ARTICLE 16

The following text is added as Article 22bis of the Convention.

Article 22bis Final clauses of the Convention

The final clauses of this Convention shall be Articles 17 to 25 of the Protocol of 2002 to the Athens Convention relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, 1974.

References in this Convention to States Parties shall be taken to mean references to States Parties to that Protocol.

FINAL CLAUSES

ARTICLE 17

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1 This Protocol shall be open for signature at the Headquarters of the Organization from 1 May 2003 until 30 April 2004 and shall thereafter remain open for accession.

2 States may express their consent to be bound by this Protocol by:

- (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
- (b) signature subject to ratification, acceptance or approval followed by ratification, acceptance or approval; or
- (c) accession.

3 Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

4 Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the entry into force of an amendment to this Protocol with respect to all existing States Parties, or after the completion of all measures required for the entry into force of the amendment with respect to those States Parties shall be deemed to apply to this Protocol as modified by the amendment.

5 A State shall not express its consent to be bound by this Protocol unless, if Party thereto, it denounces:

- (a) the Athens Convention relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, done at Athens on 13 December 1974;
- (b) the Protocol to the Athens Convention relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, done at London on 19 November 1976; and
- (c) the Protocol of 1990 to amend the Athens Convention relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, done at London on 29 March 1990, with effect from the time that this Protocol will enter into force for that State in accordance with Article 20.

ARTICLE 18

States with more than one system of law

1 If a State has two or more territorial units in which different systems of law are applicable in relation to matters dealt with in this Protocol, it may at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession declare that this Protocol shall extend to all its territorial units or only to one or more of them, and may modify this declaration by submitting another declaration at any time.

2 Any such declaration shall be notified to the Secretary-General and shall state expressly the territorial units to which this Protocol applies.

3 In relation to a State Party which has made such a declaration:

- (a) references to the State of a ship's registry and, in relation to a compulsory insurance certificate, to the issuing or certifying State, shall be construed as referring to the territorial unit respectively in which the ship is registered and which issues or certifies the certificate;
- (b) references to the requirements of national law, national limit of liability and national currency shall be construed respectively as references to the requirements of the law, the limit of liability and the currency of the relevant territorial unit; and (c) references to courts, and to judgments which must be recognised in States Parties, shall be construed as references respectively to courts of, and to judgments which must be recognised in, the relevant territorial unit.

ARTICLE 19

Regional Economic Integration Organizations

1 A Regional Economic Integration Organization, which is constituted by sovereign States that have transferred competence over certain matters governed by this Protocol to that Organization, may sign, ratify, accept, approve or accede to this Protocol. A Regional Economic Integration Organization which is a Party to this Protocol shall have the rights and obligations of a State Party, to the extent that the Regional Economic Integration Organization has competence over matters governed by this Protocol.

2 Where a Regional Economic Integration Organization exercises its right of vote in matters over which it has competence, it shall have a number of votes equal to the number of its Member States which are Parties to this Protocol and which have transferred competence to it over the matter in question. A Regional Economic Integration Organization shall not exercise its right to vote if its Member States exercise theirs, and vice versa.

3 Where the number of States Parties is relevant in this Protocol, including but not limited to Articles 20 and 23 of this Protocol, the Regional Economic Integration Organization shall not count as a State Party in addition to its Member States which are States Parties.

4 At the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession the Regional Economic Integration Organization shall make a declaration to the Secretary-General specifying the matters governed by this Protocol in respect of which competence has been transferred to that Organization by its Member States which are signatories or Parties to this Protocol and any other relevant restrictions as to the scope of that competence. The Regional Economic Integration Organization shall promptly notify the Secretary-General of any changes to the distribution of competence, including new transfers of competence, specified in the declaration under this paragraph. Any such declarations shall be made available by the Secretary-General pursuant to Article 24 of this Protocol.

5 States Parties which are Member States of a Regional Economic Integration Organization which is a Party to this Protocol shall be presumed to have competence over all matters governed by this Protocol in respect of which transfers of competence to the Organization have not been specifically declared or notified under paragraph 4.

ARTICLE 20 **Entry into force**

1 This Protocol shall enter into force twelve months following the date on which 10 States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval or have deposited instruments of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General.

2 For any State which ratifies, accepts, approves or accedes to this Protocol after the conditions in paragraph 1 for entry into force have been met, this Protocol shall enter into force three months after the date of deposit by such State of the appropriate instrument, but not before this Protocol has entered into force in agreement with paragraph 1.

ARTICLE 21 **Denunciation**

1 This Protocol may be denounced by any State Party at any time after the date on which this Protocol comes into force for that State.

2 Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

3 A denunciation shall take effect twelve months, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after its deposit with the Secretary-General.

4 As between the States Parties to this Protocol, denunciation by any of them of the Convention in accordance with Article 25 thereof shall not be construed in any way as a denunciation of the Convention as revised by this Protocol.

ARTICLE 22 **Revision and Amendment**

1 A Conference for the purpose of revising or amending this Protocol may be convened by the Organization.

2 The Organization shall convene a Conference of States Parties to this Protocol for revising or amending this Protocol at the request of not less than one-third of the States Parties.

ARTICLE 23 Amendment of limits

1 Without prejudice to the provisions of Article 22, the special procedure in this Article shall apply solely for the purposes of amending the limits set out in Article 3, paragraph 1, Article 4bis, paragraph 1, Article 7, paragraph 1 and Article 8 of the Convention as revised by this Protocol.

2 Upon the request of at least one half, but in no case less than six, of the States Parties to this Protocol, any proposal to amend the limits, including the deductibles, specified in Article 3, paragraph 1, Article 4bis, paragraph 1, Article 7, paragraph 1, and Article 8 of the Convention as revised by this Protocol shall be circulated by the Secretary-General to all Members of the Organization and to all States Parties.

3 Any amendment proposed and circulated as above shall be submitted to the Legal Committee of the Organization (hereinafter referred to as "the Legal Committee") for consideration at a date at least six months after the date of its circulation.

4 All States Parties to the Convention as revised by this Protocol, whether or not Members of the Organization, shall be entitled to participate in the proceedings of the Legal Committee for the consideration and adoption of amendments.

5 Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of the States Parties to the Convention as revised by this Protocol present and voting in the Legal Committee expanded as provided for in paragraph 4, on condition that at least one half of the States Parties to the Convention as revised by this Protocol shall be present at the time of voting.

6 When acting on a proposal to amend the limits, the Legal Committee shall take into account the experience of incidents and, in particular, the amount of damage resulting therefrom, changes in the monetary values and the effect of the proposed amendment on the cost of insurance.

7 (a) No amendment of the limits under this Article may be considered less than five years from the date on which this Protocol was opened for signature nor less than five years from the date of entry into force of a previous amendment under this Article.

(b) No limit may be increased so as to exceed an amount which corresponds to the limit laid down in the Convention as revised by this Protocol increased by six per cent per year calculated on a compound basis from the date on which this Protocol was opened for signature.

(c) No limit may be increased so as to exceed an amount which corresponds to the limit laid down in the Convention as revised by this Protocol multiplied by three.

8 Any amendment adopted in accordance with paragraph 5 shall be notified by the Organization to all States Parties. The amendment shall be deemed to have been accepted

at the end of a period of eighteen months after the date of notification, unless within that period not less than one fourth of the States that were States Parties at the time of the adoption of the amendment have communicated to the Secretary-General that they do not accept the amendment, in which case the amendment is rejected and shall have no effect.

9 An amendment deemed to have been accepted in accordance with paragraph 8 shall enter into force eighteen months after its acceptance.

10 All States Parties shall be bound by the amendment, unless they denounce this Protocol in accordance with Article 21, paragraphs 1 and 2 at least six months before the amendment enters into force. Such denunciation shall take effect when the amendment enters into force.

11 When an amendment has been adopted but the eighteen-month period for its acceptance has not yet expired, a State which becomes a State Party during that period shall be bound by the amendment if it enters into force. A State which becomes a State Party after that period shall be bound by an amendment which has been accepted in accordance with paragraph 8. In the cases referred to in this paragraph, a State becomes bound by an amendment when that amendment enters into force, or when this Protocol enters into force for that State, if later.

ARTICLE 24 Depositary

1 This Protocol and any amendments adopted under Article 23 shall be deposited with the Secretary-General.

2 The Secretary-General shall:

(a) inform all States which have signed or acceded to this Protocol of:

- (i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession together with the date thereof;
- (ii) each declaration and communication under Article 9, paragraphs 2 and 3, Article 18, paragraph 1 and Article 19, paragraph 4 of the Convention as revised by this Protocol;
- (iii) the date of entry into force of this Protocol;
- (iv) any proposal to amend the limits which has been made in accordance with Article 23, paragraph 2 of this Protocol;
- (v) any amendment which has been adopted in accordance with Article 23, paragraph 5 of this Protocol;
- (vi) any amendment deemed to have been accepted under Article 23, paragraph 8 of this Protocol, together with the date on which that amendment shall enter into force in accordance with paragraphs 9 and 10 of that Article;
- (vii) the deposit of any instrument of denunciation of this Protocol together with the date of the deposit and the date on which it takes effect;
- (viii) any communication called for by any Article of this Protocol;

(b) transmit certified true copies of this protocol to all States which have signed or acceded to this Protocol.

3 As soon as this Protocol comes into force, the text shall be transmitted by the Secretary-General to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

ARTICLE 25

Languages

This Protocol is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

DONE AT LONDON this first day of November two thousand and two.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised by their respective Governments for that purpose, have signed this Protocol.

ANNEX

CERTIFICATE OF INSURANCE OR OTHER FINANCIAL SECURITY IN RESPECT OF LIABILITY FOR THE DEATH OF AND PERSONAL INJURY TO PASSENGERS

Issued in accordance with the provisions of Article 4bis of the Athens Convention relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, 2002

Name of Ship	Distinctive number or letters	IMO Ship Identification Number	Port of Registry	Name and full address of the principal place of business of the carrier who actually performs the carriage

This is to certify that there is in force in respect of the above-named ship a policy of insurance or other financial security satisfying the requirements of Article 4bis of the Athens Convention relating to the Carriage of Passengers and their Luggage by Sea, 2002.

Type of Security

Duration of Security

Name and address of the insurer(s) and/or guarantor(s)

Name

Address

.....

This certificate is valid until

Issued or certified by the Government of

(Full designation of the State)

OR

The following text should be used when a State Party avails itself of Article 4bis, paragraph 3:

The present certificate is issued under the authority of the Government of

(full designation of the State) by (name of institution or organization)

At On

(Place)

(Date)

.....
(Signature and Title of issuing or certifying official)

Explanatory Notes:

- 1 If desired, the designation of the State may include a reference to the competent public authority of the country where the Certificate is issued.
- 2 If the total amount of security has been furnished by more than one source, the amount of each of them should be indicated.
- 3 If security is furnished in several forms, these should be enumerated.
- 4 The entry "Duration of Security" must stipulate the date on which such security takes effect.
- 5 The entry "Address" of the insurer(s) and/or guarantor(s) must indicate the principal place of business of the insurer(s) and/or guarantor(s). If appropriate, the place of business where the insurance or other security is established shall be indicated.

**ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2002 ΣΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ
ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΣΚΕΥΩΝ ΤΟΥΣ ΤΟΥ 1974**

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη στο παρόν Πρωτόκολλο,

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι είναι επιθυμητή η αναθεώρηση της Σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη Θαλάσσια Μεταφορά Επιβατών και των Αποσκευών τους, η οποία υπεγράφη στην Αθήνα, στις 13 Δεκεμβρίου 1974, ώστε να προβλέπει μεγαλύτερη αποζημίωση, να θεσπίσει την αντικειμενική ευθύνη, να καθιερώσει μια απλουστευμένη διαδικασία για την αναπροσαρμογή των ποσών των ορίων, και να διασφαλίσει την υποχρεωτική ασφάλιση, προς όφελος των επιβατών,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι το Πρωτόκολλο του 1976 στη Σύμβαση καθιερώνει τα Ειδικά Τραβηκτικά Δικαιώματα, ως Λογιστική Μονάδα, στη θέση του χρυσού φράγκου,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ότι το Πρωτόκολλο του 1990 στη Σύμβαση, το οποίο προβλέπει μεγαλύτερη αποζημίωση και μια απλοποιημένη διαδικασία για την αναπροσαρμογή των ποσών των ορίων, δεν έχει τεθεί σε ισχύ,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ στα ακόλουθα:

ΑΡΘΡΟ 1

Για τους σκοπούς του παρόντος Πρωτοκόλλου:

1. Ο όρος «Σύμβαση» σημαίνει το κείμενο της Σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη Θαλάσσια Μεταφορά Επιβατών και των Αποσκευών τους του 1974.
2. Ο όρος «Οργανισμός» σημαίνει το Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό.
3. Ο όρος «Γενικός Γραμματέας» σημαίνει το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού.

ΑΡΘΡΟ 2

Το Άρθρο 1, παράγραφος 1 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

1 (α) ο όρος «*μεταφορέας*» σημαίνει ένα πρόσωπο από ή για λογαριασμό του οποίου έχει συναφθεί μια σύμβαση μεταφοράς, ανεξαρτήτως αν η μεταφορά εκτελείται πράγματι από το πρόσωπο αυτό ή από πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του,

(β) ο όρος «*πρόσωπο το οποίο ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα*» σημαίνει ένα πρόσωπο διαφορετικό από το μεταφορέα, ήτοι τον πλοιοκτήτη, το ναυλωτή ή το διαχειριστή ενός πλοίου, ο οποίος εκτελεί, πραγματικά, ολόκληρη ή μέρος της μεταφοράς, και

(γ) ο όρος «*μεταφορέας που εκτελεί, πραγματικά, ολόκληρη ή μέρος της μεταφοράς*» σημαίνει το πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα, ή, στο βαθμό που ο μεταφορέας εκτελεί όντως τη μεταφορά, το μεταφορέα.

ΑΡΘΡΟ 3

1. Το Άρθρο 1, παράγραφος 10 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

10 Ο όρος «*Οργανισμός*» σημαίνει το Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό.

2. Το ακόλουθο κείμενο προστίθεται ως Άρθρο 1, παράγραφος 11, της Σύμβασης:

11 Ο όρος «*Γενικός Γραμματέας*» σημαίνει το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού.

ΑΡΘΡΟ 4

Το Άρθρο 3 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 3

Ευθύνη του μεταφορέα

1. Για τη ζημία που επήλθε ως αποτέλεσμα του θανάτου ή της σωματικής βλάβης επιβάτη, λόγω ναυτικού συμβάντος, ο μεταφορέας θα ευθύνεται στο μέτρο που η εν λόγω ζημία σε σχέση με τον εν λόγω επιβάτη, σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση, δεν υπερβαίνει τις 250.000 λογιστικές μονάδες, εκτός εάν ο μεταφορέας αποδείξει ότι το συμβάν:

(α) υπήρξε αποτέλεσμα πολεμικής πράξης, εχθροπραξιών, εμφυλίου πολέμου, εξέγερσης ή φυσικού φαινομένου έκτακτου, αναπόφευκτου και ακαταμάχητου χαρακτήρα, ή

(β) προκλήθηκε εξ ολοκλήρου από πράξη ή παράλειψη που έγινε από τρίτο με πρόθεση την πρόκληση του συμβάντος.

Αν και στο βαθμό που η ζημία υπερβαίνει το ανωτέρω όριο, ο μεταφορέας ευθύνεται περαιτέρω, εκτός αν ο μεταφορέας αποδείξει ότι το συμβάν που προκάλεσε τη ζημία δεν οφείλεται σε δόλο ή αμέλεια του μεταφορέα.

2. Για τη ζημία που επήλθε ως αποτέλεσμα του θανάτου ή της σωματικής βλάβης επιβάτη που δεν προκλήθηκε από ναυτικό συμβάν, ο μεταφορέας θα ευθύνεται εφόσον το συμβάν που προκάλεσε τη ζημία οφειλόταν σε δόλο ή αμέλεια του μεταφορέα. Το βάρος της απόδειξης του δόλου ή της αμέλειας φέρει ο ενάγων.

3. Για τη ζημία που επήλθε ως αποτέλεσμα της απώλειας ή φθοράς αποσκευών καμπίνας, ο μεταφορέας θα ευθύνεται εφόσον το συμβάν που προκάλεσε τη ζημία οφειλόταν σε δόλο ή αμέλεια του μεταφορέα. Ο δόλος ή η αμέλεια του μεταφορέα θα τεκμαίρονται για τη ζημία που προκλήθηκε από ναυτικό συμβάν.

4. Για τη ζημία που επήλθε ως αποτέλεσμα της απώλειας ή φθοράς αποσκευών, πλην των αποσκευών καμπίνας, ο μεταφορέας θα ευθύνεται, εκτός αν αποδείξει ότι το συμβάν που προκάλεσε τη ζημία δεν οφείλεται σε δόλο ή αμέλειά του.

5. Για τους σκοπούς του παρόντος Άρθρου:

(α) ο όρος «ναυτικό συμβάν» σημαίνει το ναυάγιο, την ανατροπή, τη σύγκρουση ή την προσάραξη του πλοίου, την έκρηξη ή πυρκαγιά στο πλοίο, ή το ελάττωμα του πλοίου,

(β) ο όρος «δόλος ή αμέλεια του μεταφορέα» περιλαμβάνει και το δόλο ή την αμέλεια του προσωπικού του μεταφορέα, το οποίο ενεργεί στο πλαίσιο της σχέσης εργασίας του.

(γ) ο όρος «ελάττωμα του πλοίου» σημαίνει οποιαδήποτε δυσλειτουργία, αστοχία ή μη συμμόρφωση με τους ισχύοντες κανονισμούς ασφαλείας σε σχέση με οποιοδήποτε μέρος του πλοίου ή του εξοπλισμού του, όταν χρησιμοποιείται για τη διαφυγή, εκκένωση, επιβίβαση και αποβίβαση επιβατών, ή όταν χρησιμοποιείται για την ώθηση, πηδαλιούχηση, ασφαλή πλεύση, πρόσδεση, αγκυροβολία, άφιξη ή αναχώρηση από προκυμαία ή αγκυροβόλιο, ή τον έλεγχο βλάβης μετά από πλημμύρα, ή όταν χρησιμοποιείται για την κατέλκυση σωστικών μέσων, και

(δ) ο όρος «ζημία» δεν περιλαμβάνει αποζημιώσεις ποινικού ή παραδειγματικού χαρακτήρα.

6. Η ευθύνη του μεταφορέα, βάσει του παρόντος Άρθρου, σχετίζεται μόνο με ζημία, η οποία προκύπτει από συμβάντα, τα οποία έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της μεταφοράς. Το βάρος της απόδειξης ότι το συμβάν, το οποίο προκάλεσε τη ζημία, έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, καθώς και την έκταση της ζημίας, φέρει ο ενάγων.

7. Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν θίγει τα δικαιώματα αναγωγής του μεταφορέα κατά τρίτου, ή τη δυνατότητα ενστάσεως συντρέχοντος πταίσματος, βάσει του Άρθρου 6 της παρούσας Σύμβασης. Καμία διάταξη του παρόντος Άρθρου δεν θίγει οποιοδήποτε δικαίωμα περιορισμού της ευθύνης, βάσει των Άρθρων 7 ή 8 της παρούσας Σύμβασης.

8. Τα τεκμήρια σχετικά με το δόλο ή την αμέλεια ενός διαδίκου ή η κατανομή του βάρους της απόδειξης σε ένα διάδικο δεν εμποδίζουν την εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων υπέρ του εν λόγω διαδίκου.

ΑΡΘΡΟ 5

Το ακόλουθο κείμενο προστίθεται ως Άρθρο 4α της Σύμβασης:

Άρθρο 4α Υποχρεωτική ασφάλιση

1. Όταν μεταφέρονται επιβάτες με πλοίο νηολογημένο σε Συμβαλλόμενο Κράτος, το οποίο έχει άδεια να μεταφέρει περισσότερους από δώδεκα επιβάτες, και εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση, κάθε μεταφορέας που εκτελεί στην πραγματικότητα ολόκληρη ή μέρος της μεταφοράς, πρέπει να διαθέτει ασφαλιστική κάλυψη ή άλλου είδους χρηματοοικονομική ασφάλεια, όπως η ασφάλεια τράπεζας ή παρεμφερούς χρηματοπιστωτικού ιδρύματος, για την κάλυψη της ευθύνης βάσει της παρούσας Σύμβασης, έναντι θανάτου και σωματικής βλάβης των επιβατών. Το όριο της υποχρεωτικής ασφαλιστικής κάλυψης ή άλλης χρηματοοικονομικής ασφάλειας δεν πρέπει να είναι μικρότερο από τις 250.000 λογιστικές μονάδες, ανά επιβάτη, για κάθε επιμέρους περίπτωση.

2. Ένα πιστοποιητικό, το οποίο βεβαιώνει ότι η ασφάλιση ή άλλη χρηματοοικονομική ασφάλεια βρίσκεται σε ισχύ σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, εκδίδεται για κάθε πλοίο, αφού η αρμόδια Αρχή ενός Συμβαλλόμενου Κράτους καταλήξει στο συμπέρασμα ότι έχουν τηρηθεί οι απαιτήσεις της παραγράφου 1. Όσον αφορά στα πλοία που είναι νηολογημένα σε Συμβαλλόμενο Κράτος, το πιστοποιητικό αυτό εκδίδεται ή επικυρώνεται από την αρμόδια Αρχή του Κράτους νηολόγησης του πλοίου. Σε σχέση με πλοίο μη νηολογημένο σε Συμβαλλόμενο Κράτος, το πιστοποιητικό εκδίδεται ή επικυρώνεται από την αρμόδια Αρχή οποιουδήποτε Συμβαλλόμενου Κράτους. Το πιστοποιητικό αυτό, θα έχει τη μορφή του υποδείγματος που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της παρούσας Σύμβασης και θα περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

(α) όνομα του πλοίου, διακριτικό αριθμό ή γράμματα και λιμένα νηολόγησης,

(β) επωνυμία και τόπο της κύριας εγκατάστασης του μεταφορέα, ο οποίος στην πραγματικότητα εκτελεί

ολόκληρη ή μέρος της μεταφοράς,

(γ) αριθμό αναγνώρισης πλοίου του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (ΙΜΟ),

(δ) τύπο και διάρκεια της ασφάλειας,

(ε) επωνυμία και τόπο κύριας εγκατάστασης του ασφαλιστή ή του άλλου προσώπου που παρέχει τη χρηματοοικονομική ασφάλεια και, όπου αρμόζει, τον τόπο εγκατάστασης όπου υπάρχει η ασφάλιση ή άλλου είδους χρηματοοικονομική ασφάλεια, και

(στ) διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού, η οποία δεν πρέπει να υπερβαίνει τη διάρκεια ισχύος της ασφάλισης ή άλλου είδους χρηματοοικονομικής ασφάλειας.

3 (α) Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να επιτρέπει σε ένα φορέα ή έναν οργανισμό αναγνωρισμένο από αυτό να εκδίδει το πιστοποιητικό. Ο εν λόγω φορέας ή οργανισμός θα ενημερώνουν το Κράτος αυτό για την έκδοση κάθε πιστοποιητικού. Σε κάθε περίπτωση, το Συμβαλλόμενο Κράτος θα εγγυάται πλήρως την πληρότητα και ακρίβεια του εκδοθέντος πιστοποιητικού και θα αναλαμβάνει να μεριμνήσει για τις αναγκαίες ρυθμίσεις για τη συμμόρφωση με την υποχρέωση αυτή.

() Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος θα ενημερώνει το Γενικό Γραμματέα για:

(i) τις συγκεκριμένες αρμοδιότητες και τους όρους της παραχωρηθείσας εξουσιοδότησης σε ένα φορέα ή οργανισμό αναγνωρισμένο από αυτό,

(ii) την ανάκληση της εξουσιοδότησης αυτής, και

(iii) την ημερομηνία από την οποία η εν λόγω εξουσιοδότηση ή άρση της εξουσιοδότησης αυτής τίθεται σε ισχύ.

Η παραχωρούμενη εξουσιοδότηση δεν θα τίθεται σε ισχύ πριν την παρέλευση τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία έγινε κοινοποίηση, για το σκοπό αυτό, προς το Γενικό Γραμματέα.

(γ) Ο φορέας ή ο οργανισμός που έχει εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει πιστοποιητικά σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο πρέπει, τουλάχιστον, να είναι εξουσιοδοτημένος να ανακαλεί τα πιστοποιητικά αυτά, εφόσον δεν τηρούνται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες έχουν εκδοθεί. Σε κάθε περίπτωση, οι φορείς ή οι οργανισμοί θα γνωστοποιούν την ανάκληση στο Κράτος για λογαριασμό του οποίου έχει εκδοθεί το πιστοποιητικό.

() Το πιστοποιητικό πρέπει να είναι στην επίσημη γλώσσα ή τις γλώσσες του Κράτους έκδοσης. Εάν η χρησιμοποιούμενη γλώσσα δεν είναι η αγγλική, γαλλική ή η ισπανική, το κείμενο θα περιλαμβάνει μετάφραση σε μία από τις γλώσσες αυτές, και, εφόσον το Κράτος το αποφασίσει, είναι δυνατόν να παραλειφθεί η επίσημη γλώσσα του Κράτους.

5. Το πιστοποιητικό φέρεται επί του πλοίου και ένα αντίγραφο του κατατίθεται στις Αρχές που τηρούν το μητρώο του πλοίου, ή, εάν το πλοίο δεν είναι νηολογημένο σε Συμβαλλόμενο Κράτος, στην Αρχή του Κράτους έκδοσης ή επικύρωσης του πιστοποιητικού.

6. Μια ασφάλιση ή άλλου είδους χρηματοοικονομική ασφάλεια δεν πληροί τις απαιτήσεις του παρόντος Άρθρου, εφόσον είναι δυνατό να παύσει να ισχύει για λόγους άλλους από τη λήξη της διάρκειας ισχύος της ασφάλισης ή της χρηματοοικονομικής ασφάλειας που αναφέρεται στο πιστοποιητικό, πριν παρέλθουν τρεις μήνες από την ημερομηνία, κατά την οποία έχει κοινοποιηθεί η λήξη της ισχύος της στις Αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 5, εκτός εάν το πιστοποιητικό έχει παραδοθεί στις Αρχές αυτές ή ένα νέο πιστοποιητικό έχει εκδοθεί εντός της ανωτέρω προθεσμίας. Οι ανωτέρω διατάξεις θα εφαρμόζονται, ομοίως, σε οποιαδήποτε τροποποίηση, η οποία θα έχει ως αποτέλεσμα η ασφάλιση ή άλλου είδους χρηματοοικονομική ασφάλεια να μην ικανοποιεί πλέον τις απαιτήσεις του παρόντος Άρθρου.

7. Το Κράτος νηολόγησης του πλοίου, με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος Άρθρου, καθορίζει τους όρους έκδοσης και ισχύος του πιστοποιητικού.

8. Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν θεωρείται ότι εμποδίζει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να βασίζεται σε πληροφορίες που προέρχονται από άλλα Κράτη ή τον Οργανισμό ή από άλλους διεθνείς οργανισμούς, σχετικά με την οικονομική επιφάνεια των φορέων παροχής ασφάλισης ή τυχόν άλλης χρηματοοικονομικής ασφάλειας, για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης. Στις περιπτώσεις αυτές, το Συμβαλλόμενο Κράτος, που βασίζεται σε τέτοιου είδους πληροφορίες, δεν θα απαλλάσσεται από την ευθύνη του ως Κράτος το οποίο εκδίδει το πιστοποιητικό.

9. Τα πιστοποιητικά που εκδίδονται ή επικυρώνονται με εξουσιοδότηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, θα γίνονται δεκτά από άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης και θα θεωρούνται από άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη ότι έχουν την ίδια ισχύ με τα πιστοποιητικά που εκδίδονται ή επικυρώνουν τα ίδια, ακόμη και αν έχουν εκδοθεί ή επικυρωθεί σε σχέση με πλοίο που δεν είναι νηολογημένο σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος. Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να ζητήσει διαβούλευση με το Κράτος που εκδίδει ή επικυρώνει το πιστοποιητικό, αν θεωρεί ότι ο ασφαλιστής ή εγγυητής, που αναφέρεται στο πιστοποιητικό ασφάλισης, δεν είναι οικονομικά σε θέση να καλύψει τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται από την παρούσα Σύμβαση.

10. Οποιαδήποτε αξίωση αποζημίωσης, που καλύπτεται από ασφάλιση ή άλλη χρηματοοικονομική ασφάλεια, σύμφωνα με το παρόν Άρθρο, δύναται να προβληθεί ευθέως κατά του ασφαλιστή ή άλλου προσώπου που παρέχει τη χρηματοοικονομική ασφάλεια. Στην περίπτωση αυτή, το ποσό που ορίζεται στην παράγραφο 1 αποτελεί το όριο ευθύνης του ασφαλιστή ή άλλου προσώπου που παρέχει τη χρηματοοικονομική ασφάλεια, ακόμη και εάν ο μεταφορέας ή το πρόσωπο που λειτουργεί για λογαριασμό του μεταφορέα δεν δικαιούνται περιορισμό της ευθύνης. Ο εναγόμενος δύναται να επικαλεστεί περαιτέρω επιχειρήματα υπεράσπισης (εκτός από την πτώχευση ή την εκκαθάριση), τα οποία ο μεταφορέας, που αναφέρεται στην παράγραφο 1, θα είχε το δικαίωμα να προβάλει σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση. Περαιτέρω, ο εναγόμενος μπορεί να επικαλεστεί το επιχείρημα ότι η ζημία προκλήθηκε από εκούσια και παράνομη πράξη ή παράλειψη του ασφαλισμένου, πλην όμως ο εναγόμενος δεν δύναται να επικαλεστεί κανένα άλλο επιχείρημα υπεράσπισης, το οποίο θα είχε το δικαίωμα να επικαλεστεί σε περίπτωση αγωγής του ασφαλισμένου εναντίον του. Ο εναγόμενος, σε κάθε περίπτωση, έχει το δικαίωμα να ζητήσει από το μεταφορέα και το πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα να συμμετάσχουν στη διαδικασία.

11. Οποιαδήποτε ποσά προβλέπονται από την ασφάλιση ή άλλη χρηματοοικονομική ασφάλεια, που τηρούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1, θα διατίθενται αποκλειστικά για την ικανοποίηση των αξιώσεων στο πλαίσιο της παρούσας Σύμβασης, και τυχόν πληρωμές των ποσών αυτών θα απαλλάσσουν από οποιαδήποτε ευθύνη προκύπτει βάσει της παρούσας Σύμβασης, στην έκταση των καταβληθέντων ποσών.

12. Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δεν θα επιτρέπει, σε καμία περίπτωση, σε πλοίο που φέρει τη σημαία του και στο οποίο εφαρμόζεται το παρόν Άρθρο να δραστηριοποιείται, εάν δεν έχει εκδοθεί πιστοποιητικό βάσει των παραγράφων 2 ή 15.

13. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος Άρθρου, κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος θα διασφαλίζει, βάσει της εθνικής του νομοθεσίας, ότι υφίσταται σε ισχύ ασφάλιση ή άλλη χρηματοοικονομική ασφάλεια, στην έκταση που προσδιορίζεται στην παράγραφο 1, για κάθε πλοίο, ανεξαρτήτως του λιμένα νηολόγησης, που έχει άδεια να μεταφέρει περισσότερους από δώδεκα επιβάτες, κατά τον κατάπλου ή τον απόπλου από λιμένα στην επικράτειά του, στο βαθμό που εφαρμόζεται η

παρούσα Σύμβαση.

14. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 5, ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να γνωστοποιεί στο Γενικό Γραμματέα ότι, για τους σκοπούς της παραγράφου 13, τα πλοία δεν υποχρεούνται να φέρουν ή να επιδεικνύουν το πιστοποιητικό που απαιτείται στην παράγραφο 2, κατά τον κατάπλου ή απόπλου από λιμένες στην επικράτειά του, υπό την προϋπόθεση ότι το Συμβαλλόμενο Κράτος, το οποίο εκδίδει το πιστοποιητικό, έχει γνωστοποιήσει στο Γενικό Γραμματέα ότι τηρεί μητρώα σε ηλεκτρονική μορφή, προσιτή σε όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη, τα οποία επιβεβαιώνουν την ύπαρξη του πιστοποιητικού και επιτρέπουν στα Συμβαλλόμενα Κράτη να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους βάσει της παραγράφου 13.

15. Αν δεν τηρείται ασφάλιση ή άλλη χρηματοοικονομική ασφάλεια για πλοίο, το οποίο ανήκει σε Συμβαλλόμενο Κράτος, οι συναφείς διατάξεις του παρόντος Άρθρου δεν θα εφαρμόζονται στο πλοίο αυτό, αλλά το πλοίο θα φέρει πιστοποιητικό εκδοθέν από τις αρμόδιες Αρχές του Κράτους νηολόγησης του πλοίου, αναφέροντας ότι το πλοίο ανήκει στο εν λόγω Κράτος και ότι η ευθύνη καλύπτεται μέχρι του ποσού που προβλέπεται σύμφωνα με την παράγραφο 1. Το εν λόγω πιστοποιητικό πρέπει να ακολουθεί, στο δυνατόν πιστότερα, το υπόδειγμα που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

ΑΡΘΡΟ 6

Το Άρθρο 7 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 7

Όριο ευθύνης για θάνατο και σωματικές βλάβες

1. Η ευθύνη του μεταφορέα για θάνατο ή σωματικές βλάβες επιβάτη, βάσει του Άρθρου 3, δεν μπορεί, σε καμία περίπτωση, να υπερβαίνει τις 400.000 λογιστικές μονάδες, ανά επιβάτη, για κάθε επιμέρους περίπτωση. Όταν, σύμφωνα με το δίκαιο του δικαστηρίου, το οποίο επιλαμβάνεται της υπόθεσης, επιδικάζονται αποζημιώσεις με τη μορφή περιοδικών προσόδων, το ισότιμο της αξίας του κεφαλαίου των ετήσιων καταβολών δεν θα υπερβαίνει το ανωτέρω όριο.

2. Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να ρυθμίζει, με ειδικές διατάξεις εθνικού δικαίου, το όριο ευθύνης που ορίζεται στην παράγραφο 1, υπό τον όρο ότι το εθνικό όριο ευθύνης, εφόσον υπάρχει, δεν θα είναι μικρότερο από εκείνο που ορίζεται στην παράγραφο 1. Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στην παρούσα παράγραφο, θα ενημερώνει το Γενικό Γραμματέα για το εγκριθέν όριο ευθύνης ή για το γεγονός ότι αυτό δεν υφίσταται.

ΑΡΘΡΟ 7

Το Άρθρο 8 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 8

Όριο ευθύνης για απώλεια ή φθορά αποσκευών και οχημάτων

1. Η ευθύνη του μεταφορέα για την απώλεια ή φθορά αποσκευών καμπίνας δεν θα υπερβαίνει, σε καμία περίπτωση, τις 2.250 λογιστικές μονάδες, ανά επιβάτη και ανά μεταφορά.

2. Η ευθύνη του μεταφορέα για την απώλεια ή τη φθορά οχημάτων, συμπεριλαμβανομένων και όλων των αποσκευών που μεταφέρονται εντός ή επί του οχήματος, σε καμία περίπτωση δεν θα υπερβαίνει τις 12.700 λογιστικές μονάδες, ανά όχημα και ανά μεταφορά.
3. Η ευθύνη του μεταφορέα για την απώλεια ή τη φθορά αποσκευών, πλην εκείνων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, δεν θα υπερβαίνει, σε καμία περίπτωση, τις 3.375 λογιστικές μονάδες, ανά επιβάτη και ανά μεταφορά.
4. Ο μεταφορέας και ο επιβάτης δύνανται να συμφωνήσουν ότι η ευθύνη του μεταφορέα θα υπόκειται σε μείωση, η οποία δεν θα υπερβαίνει τις 330 λογιστικές μονάδες, σε περίπτωση ζημίας σε όχημα και δεν θα υπερβαίνει τις 149 λογιστικές μονάδες, ανά επιβάτη, στην περίπτωση απώλειας ή ζημίας σε άλλες αποσκευές. Το παραπάνω ποσό θα αφαιρείται από το ποσό της απώλειας ή της ζημίας.

ΑΡΘΡΟ 8

Το Άρθρο 9 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 9

Λογιστική μονάδα και μετατροπή

1. Η Λογιστική Μονάδα που αναφέρεται στην παρούσα Σύμβαση είναι τα Ειδικά Τραβηκτικά Δικαιώματα, όπως αυτά ορίζονται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Τα ποσά που αναφέρονται στο Άρθρο 3 παράγραφος 1, Άρθρο 4α παράγραφος 1, Άρθρο 7 παράγραφος 1 και Άρθρο 8 θα μετατρέπονται στο εθνικό νόμισμα του Κράτους, το δικαστήριο του οποίου επελήφθη της υπόθεσης, με βάση την αξία του εν λόγω νομίσματος σε σχέση με τα Ειδικά Τραβηκτικά Δικαιώματα, κατά την ημερομηνία της απόφασης ή την ημερομηνία που συμφωνήθηκε από τους διαδίκους. Η αξία του εθνικού νομίσματος, σε όρους Ειδικών Τραβηκτικών Δικαιωμάτων, ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, το οποίο είναι μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, θα υπολογίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο αποτίμησης που εφαρμόζει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, κατά την εν λόγω ημερομηνία, για τις δραστηριότητες και τις συναλλαγές του. Η αξία του εθνικού νομίσματος, σε όρους Ειδικών Τραβηκτικών Δικαιωμάτων, ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, το οποίο δεν είναι μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, θα υπολογίζεται με τρόπο που θα καθορίζεται από το εν λόγω Συμβαλλόμενο Κράτος.
2. Ωστόσο, ένα Κράτος, το οποίο δεν είναι μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και του οποίου η νομοθεσία δεν επιτρέπει την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1, δύναται, κατά τη στιγμή της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στην παρούσα Σύμβαση ή σε οποιαδήποτε άλλη μεταγενέστερη χρονική στιγμή, να δηλώσει ότι η Λογιστική Μονάδα, που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ισούται με 15 χρυσά φράγκα. Το χρυσό φράγκο, που αναφέρεται στην παράγραφο αυτή, ισούται με εξήντα πέντε και μισό γραμμάρια χρυσού, καθαρότητας εννιακοσίων βαθμών. Η μετατροπή του χρυσού φράγκου στο εθνικό νόμισμα θα γίνεται σύμφωνα με το δίκαιο του ενδιαφερόμενου Κράτους.
3. Ο υπολογισμός, που αναφέρεται στην τελευταία πρόταση της παραγράφου 1 και η μετατροπή, που αναφέρεται στην παράγραφο 2, θα γίνονται με τέτοιο τρόπο, ώστε να εκφράζεται στο εθνικό νόμισμα των Συμβαλλόμενων Κρατών, στο μέτρο του δυνατού, η ίδια πραγματική αξία για τα ποσά του Άρθρου 3 παράγραφος 1, του Άρθρου 4α παράγραφος 1, του Άρθρου 7 παράγραφος 1 και του Άρθρου 8, η οποία θα προέκυπτε από την εφαρμογή των τριών πρώτων προτάσεων της παραγράφου 1. Τα Κράτη θα

γνωστοποιούν στο Γενικό Γραμματέα τον τρόπο υπολογισμού, σύμφωνα με την παράγραφο 1, ή το αποτέλεσμα της μετατροπής της παραγράφου 2, ανάλογα με την περίπτωση, όταν καταθέτουν την πράξη επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στην παρούσα Σύμβαση και κάθε φορά που υπάρχει αλλαγή σε οποιοδήποτε από αυτά.

ΑΡΘΡΟ 9

Το Άρθρο 16, παράγραφος 3 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο: *

3. Το δίκαιο του Δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της υπόθεσης θα διέπει τα θέματα αναστολής και διακοπής του χρόνου παραγραφής, αλλά σε καμία περίπτωση δεν θα επιτρέπεται η άσκηση αγωγής, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, μετά τη λήξη οποιασδήποτε από τις ακόλουθες χρονικές περιόδους:

(α) περιόδου πέντε ετών από την ημερομηνία αποβίβασης του επιβάτη ή από την ημερομηνία που η αποβίβαση θα έπρεπε να λάβει χώρα, ανάλογα με το ποια είναι μεταγενέστερη ή, εάν προηγείται χρονικά·

β) διαστήματος τριών ετών από την ημερομηνία κατά την οποία ο ενάγων έλαβε γνώση ή όφειλε, ευλόγως, να έχει λάβει γνώση της σωματικής βλάβης, απώλειας ή φθοράς που προκλήθηκε από το συμβάν.

ΑΡΘΡΟ 10

Το Άρθρο 17 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 17 Δικαιοδοσία

1. Η αγωγή, η οποία εγείρεται βάσει των Άρθρων 3 και 4 της παρούσας Σύμβασης, κατατίθεται, κατ' επιλογή του ενάγοντος, ενώπιον ενός από τα κατωτέρω δικαστήρια, υπό την προϋπόθεση ότι το δικαστήριο βρίσκεται σε Συμβαλλόμενο Κράτος της παρούσας Σύμβασης, και σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους που διέπει την αρμοδιότητα στα Κράτη με ολλαπλές δυνατές δικαιοδοσίες:

- (α) το δικαστήριο του Κράτους μόνιμης διαμονής ή κύριας εγκατάστασης του εναγόμενου, ή
- (β) το δικαστήριο του Κράτους αναχώρησης ή του Κράτους προορισμού, σύμφωνα με τη σύμβαση μεταφοράς, ή
- (γ) το δικαστήριο του Κράτους κατοικίας ή μόνιμης διαμονής του ενάγοντος, εφόσον ο εναγόμενος έχει επαγγελματική εγκατάσταση και υπόκειται στη δικαιοδοσία του εν λόγω Κράτους, ή
- (δ) το δικαστήριο του Κράτους, στο οποίο συνήφθη η σύμβαση μεταφοράς, εφόσον ο εναγόμενος έχει επαγγελματική εγκατάσταση και υπόκειται στη δικαιοδοσία του εν λόγω Κράτους.

2. Οι αγωγές βάσει του Άρθρου 4α της παρούσας Σύμβασης κατατίθενται, κατ' επιλογή του ενάγοντος, ενώπιον ενός από τα δικαστήρια στα οποία είναι δυνατή η κατάθεση αγωγής κατά του μεταφορέα ή του προσώπου που ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα, σύμφωνα με την παράγραφο 1.

3. Μετά την επέλευση του συμβάντος, το οποίο προκάλεσε τη ζημία, οι διάδικοι μπορούν να συμφωνήσουν ότι η αξίωση αποζημίωσης θα υποβληθεί σε οποιαδήποτε δικαιοδοσία ή σε διαιτησία.

ΑΡΘΡΟ 11

Το ακόλουθο κείμενο προστίθεται ως Άρθρο 17α της Σύμβασης:

Άρθρο 17α
Αναγνώριση και εκτέλεση

1. Κάθε απόφαση αρμόδιου δικαστηρίου που έχει δικαιοδοσία σύμφωνα με το Άρθρο 17, η οποία είναι εκτελεστή στο Κράτος προέλευσης, όταν δεν υπόκειται, πλέον, σε τακτικά ένδικα μέσα, αναγνωρίζεται σε κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος, εκτός εάν

- (α) η απόφαση αποκτήθηκε με δόλιο και απατηλό τρόπο, ή
(β) ο εναγόμενος δεν είχε ειδοποιηθεί εγκαίρως και δεν του δόθηκε δίκαιη ευκαιρία υπεράσπισης.

2. Η απόφαση, που αναγνωρίζεται βάσει της παραγράφου 1, είναι εκτελεστή σε κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος, μόλις τηρηθούν οι τυπικές διαδικασίες που απαιτούνται στο Κράτος αυτό. Οι τυπικές διαδικασίες δεν θα επιτρέπουν την εκ νέου εξέταση της ουσίας της υπόθεσης.

3. Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος του παρόντος Πρωτοκόλλου δύναται να εφαρμόζει άλλους κανόνες για την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων, υπό την προϋπόθεση ότι το αποτέλεσμα τους διασφαλίζει ότι οι αποφάσεις θα αναγνωρίζονται και θα εκτελούνται τουλάχιστον στον ίδιο βαθμό με εκείνον που προβλέπεται από τις παραγράφους 1 και 2.

ΑΡΘΡΟ 12

Το Άρθρο 18 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 18
Ακυρότητα συμβατικών όρων

Οποιοσδήποτε συμβατικός όρος έχει συνομολογηθεί πριν την επέλευση του συμβάντος, που προκάλεσε το θάνατο ή τη σωματική βλάβη επιβάτη ή την απώλεια ή φθορά αποσκευών επιβάτη, ο οποίος αποσκοπεί στην απαλλαγή οποιουδήποτε προσώπου ευθύνεται βάσει της παρούσας Σύμβασης έναντι του επιβάτη ή στον καθορισμό κατώτερου ορίου ευθύνης από το οριζόμενο στην παρούσα Σύμβαση, εκτός από όσα προβλέπονται στο Άρθρο 8 παράγραφος 4, και κάθε τέτοιος όρος, ο οποίος αποσκοπεί στη μετακύλιση του βάρους της απόδειξης που φέρει ο μεταφορέας ή το πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα, ή έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό των επιλογών που ορίζονται στο Άρθρο 17 παράγραφοι 1 ή 2, θα είναι άκυρος, αλλά η ακυρότητα του όρου αυτού δεν θα επιφέρει ακυρότητα της σύμβασης μεταφοράς, η οποία θα εξακολουθεί να υπόκειται στις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 13

Το Άρθρο 20 της Σύμβασης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 20
Ζημίες από πυρηνική ενέργεια

Δεν υφίσταται ευθύνη, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, για ζημίες που προκαλούνται από ένα

πυρηνικό ατύχημα:

(α) εάν ο φορέας εκμετάλλευσης μιας πυρηνικής εγκατάστασης ευθύνεται για την εν λόγω ζημία, είτε σύμφωνα με τη Σύμβαση των Παρισίων της 29ης Ιουλίου 1960 περί Αστικής Ευθύνης στον τομέα της Πυρηνικής Ενέργειας, όπως τροποποιήθηκε από το Πρόσθετο Πρωτόκολλο της 28ης Ιανουαρίου 1964, είτε σύμφωνα με τη Σύμβαση της Βιέννης της 21ης Μαΐου 1963 περί Αστικής Ευθύνης για Ζημίες από Πυρηνική Ενέργεια, είτε σύμφωνα με οποιαδήποτε σχετική τροποποίηση ή Πρωτόκολλό τους είναι σε ισχύ, ή

(β) εάν ο φορέας εκμετάλλευσης μιας πυρηνικής εγκατάστασης ευθύνεται για την εν λόγω ζημία βάσει εθνικής νομοθεσίας που ρυθμίζει την ευθύνη για τέτοιου είδους ζημία, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω νομοθεσία είναι, από κάθε άποψη, εξίσου ευνοϊκή για τα ζημιωθέντα πρόσωπα με τις Συνθήκες είτε των Παρισίων είτε της Βιέννης είτε με οποιαδήποτε τροποποίηση ή Πρωτόκολλό τους είναι σε ισχύ.

ΑΡΘΡΟ 14

Υπόδειγμα πιστοποιητικού

1. Το υπόδειγμα πιστοποιητικού, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα του παρόντος Πρωτοκόλλου, ενσωματώνεται ως παράρτημα της Σύμβασης.
2. Το ακόλουθο κείμενο προστίθεται ως Άρθρο 1α της Σύμβασης:

«Άρθρο 1^α»

Παράρτημα

Το παράρτημα της παρούσας Σύμβασης αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της Σύμβασης.»

ΑΡΘΡΟ 15

Ερμηνεία και εφαρμογή

1. Η Σύμβαση και το παρόν Πρωτόκολλο θα διαβάζεται και ερμηνεύεται ως μια ενιαία πράξη μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών του Πρωτοκόλλου αυτού.
2. Η Σύμβαση, όπως τροποποιήθηκε από το παρόν Πρωτόκολλο, θα εφαρμόζεται μόνο σε αξιώσεις που απορρέουν από συμβάντα, τα οποία λαμβάνουν χώρα μετά την έναρξη ισχύος, για κάθε Κράτος, του παρόντος Πρωτοκόλλου.
3. Τα Άρθρα 1 έως 22 της Σύμβασης, όπως τροποποιήθηκαν από το Πρωτόκολλο, σε συνδυασμό με τα Άρθρα 17 έως 25 του παρόντος Πρωτοκόλλου, καθώς και το παράρτημά του, θα αποτελούν και θα αποκαλούνται η Σύμβαση των Αθηνών σχετικά με τη Θαλάσσια Μεταφορά Επιβατών και των Αποσκευών τους, 2002.

ΑΡΘΡΟ 16

Το ακόλουθο κείμενο προστίθεται ως Άρθρο 22α της Σύμβασης.

Άρθρο 22α

Τελικές διατάξεις της Σύμβασης

Οι τελικές διατάξεις της παρούσας Σύμβασης είναι τα Άρθρα 17 έως 25 του Πρωτοκόλλου του

2002 της Σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη Θαλάσσια Μεταφορά Επιβατών και των Αποσκευών τους του 1974. Οι αναφορές στην παρούσα Σύμβαση σε Συμβαλλόμενα Κράτη θα θεωρούνται ότι αναφέρονται σε Συμβαλλόμενα Κράτη του Πρωτοκόλλου αυτού.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 17

Υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση

1. Το παρόν Πρωτόκολλο είναι ανοικτό για υπογραφή στην Έδρα του Οργανισμού, από την 1η Μαΐου 2003 έως τις 30 Απριλίου 2004, και, στη συνέχεια, θα παραμένει ανοικτό για προσχώρηση.
2. Τα Κράτη δύνανται να εκφράσουν τη συναίνεσή τους να δεσμεύονται από το παρόν Πρωτόκολλο:
 - (α) με υπογραφή, χωρίς επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, ή
 - (β) με υπογραφή, η οποία υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, ακολουθούμενη από επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, ή
 - (γ) με προσχώρηση.
3. Η επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση πραγματοποιούνται με την κατάθεση εγγράφου, προς το σκοπό αυτό, στο Γενικό Γραμματέα.
4. Οποιαδήποτε πράξη επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, η οποία κατατίθεται μετά την έναρξη ισχύος μιας τροποποίησης του παρόντος Πρωτοκόλλου, σε σχέση με όλα τα υφιστάμενα Συμβαλλόμενα Κράτη, ή μετά την ολοκλήρωση όλων των μέτρων που απαιτούνται για την έναρξη ισχύος της τροποποίησης σε σχέση με τα εν λόγω Συμβαλλόμενα Κράτη, θα θεωρείται ότι εφαρμόζεται στο παρόν Πρωτόκολλο, όπως αυτό διαμορφώθηκε μετά την τροποποίηση.
5. Ένα Κράτος δεν εκφράζει τη συναίνεσή του να δεσμεύεται από το παρόν Πρωτόκολλο εκτός εάν, όντας Συμβαλλόμενο Μέρος τους, καταγγείλει:
 - (α) τη Σύμβαση των Αθηνών σχετικά με τη Θαλάσσια Μεταφορά Επιβατών και των Αποσκευών τους, η οποία υπεγράφη στην Αθήνα στις 13 Δεκεμβρίου 1974,
 - (β) το Πρωτόκολλο της Σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη Θαλάσσια Μεταφορά Επιβατών και των Αποσκευών τους, το οποίο υπεγράφη στο Λονδίνο στις 19 Νοεμβρίου 1976, και
 - (γ) το Πρωτόκολλο του 1990 για την τροποποίηση της Σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη Θαλάσσια Μεταφορά Επιβατών και των Αποσκευών τους, το οποίο υπεγράφη στο Λονδίνο στις 29 Μαρτίου 1990, με ισχύ από τη στιγμή που το παρόν Πρωτόκολλο θα τεθεί σε ισχύ για το εν λόγω Κράτος, σύμφωνα με το Άρθρο 20.

ΑΡΘΡΟ 18

Κράτη με περισσότερα από ένα συστήματα δικαίου

1. Εάν ένα Κράτος έχει δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες, στις οποίες ισχύουν διαφορετικά νομικά συστήματα, σε σχέση με τα θέματα που ρυθμίζει το παρόν Πρωτόκολλο, δύναται, κατά τη στιγμή της υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να δηλώσει ότι το παρόν Πρωτόκολλο εκτείνεται σε όλες τις εδαφικές του ενότητες ή μόνο σε μία ή σε περισσότερες από αυτές και να τροποποιήσει την παρούσα δήλωση, υποβάλλοντας άλλη δήλωση, ανά πάσα στιγμή.
2. Η δήλωση αυτή κοινοποιείται στο Γενικό Γραμματέα και αναφέρει ρητά τις εδαφικές ενότητες στις

οποίες εφαρμόζεται το παρόν Πρωτόκολλο.

3. Όσον αφορά σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο έχει υποβάλει τέτοια δήλωση:

(α) οι αναφορές στο Κράτος νηολογίου του πλοίου και, σε σχέση με το πιστοποιητικό υποχρεωτικής ασφάλισης, στο Κράτος έκδοσης ή πιστοποίησης της έκδοσης, θα εκλαμβάνονται ως αναφορά στην εδαφική ενότητα, στην οποία είναι νηολογημένο το πλοίο και η οποία εκδίδει ή πιστοποιεί την έκδοση του πιστοποιητικού,

(β) οι αναφορές στις διατάξεις του εθνικού δικαίου, στο εθνικό όριο ευθύνης και στο εθνικό νόμισμα θα εκλαμβάνονται, αντιστοίχως, ως αναφορές στις διατάξεις δικαίου, το όριο ευθύνης και το νόμισμα της αντίστοιχης εδαφικής ενότητας, και

(γ) οι αναφορές σε δικαστήρια και σε αποφάσεις, οι οποίες πρέπει να αναγνωρίζονται στα Συμβαλλόμενα Κράτη, θα εκλαμβάνονται, αντιστοίχως, ως αναφορές σε δικαστήρια και σε αποφάσεις που πρέπει να αναγνωρίζονται στην αντίστοιχη εδαφική ενότητα.

ΑΡΘΡΟ 19

Περιφερειακοί Οργανισμοί Οικονομικής Ολοκλήρωσης

1. Ένας Περιφερειακός Οργανισμός Οικονομικής Ολοκλήρωσης, ο οποίος έχει συσταθεί από κυρίαρχα Κράτη που έχουν εκχωρήσει αρμοδιότητες για ορισμένα θέματα που διέπονται από το Πρωτόκολλο στον εν λόγω Οργανισμό, μπορεί να υπογράψει, επικυρώσει, αποδεχθεί, εγκρίνει ή προσχωρήσει στο παρόν Πρωτόκολλο. Ένας Περιφερειακός Οργανισμός Οικονομικής Ολοκλήρωσης, ο οποίος είναι Συμβαλλόμενο Μέρος του παρόντος Πρωτοκόλλου, έχει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, στο βαθμό που ο Περιφερειακός Οργανισμός Οικονομικής Ολοκλήρωσης έχει αρμοδιότητα για τα θέματα που διέπονται από το παρόν Πρωτόκολλο.

2. Όταν ένας Περιφερειακός Οργανισμός Οικονομικής Ολοκλήρωσης ασκεί το δικαίωμα ψήφου του σε θέματα αρμοδιότητάς του, θα διαθέτει αριθμό ψήφων ίσο με τον αριθμό των Κρατών-Μελών του που είναι Συμβαλλόμενα Μέρη του παρόντος Πρωτοκόλλου και τα οποία έχουν εκχωρήσει την αρμοδιότητα σε αυτόν για το εν λόγω θέμα. Ένας Περιφερειακός Οργανισμός Οικονομικής Ολοκλήρωσης δεν θα ασκεί το δικαίωμα ψήφου του εφόσον τα Κράτη-Μέλη του ασκούν το δικό τους δικαίωμα, και γτιστρόφως.

3. Στις περιπτώσεις που ο αριθμός των Συμβαλλομένων Κρατών έχει σημασία για τους σκοπούς του παρόντος Πρωτοκόλλου, συμπεριλαμβανομένων, αλλά όχι περιοριστικά, και των Άρθρων 20 και 23 του παρόντος Πρωτοκόλλου, ο Περιφερειακός Οργανισμός Οικονομικής Ολοκλήρωσης δεν θα υπολογίζεται ως Συμβαλλόμενο Κράτος, επιπλέον των Κρατών-Μελών του τα οποία είναι Συμβαλλόμενα Κράτη.

4. Κατά τη στιγμή της υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, ο Περιφερειακός Οργανισμός Οικονομικής Ολοκλήρωσης θα υποβάλει δήλωση στο Γενικό Γραμματέα, καθορίζοντας τα θέματα που διέπονται από το Πρωτόκολλο, για τα οποία έχει μεταβιβαστεί αρμοδιότητα στον εν λόγω Οργανισμό από τα Κράτη-Μέλη του που έχουν υπογράψει ή είναι Συμβαλλόμενα Μέρη του παρόντος Πρωτοκόλλου και κάθε άλλο σχετικό περιορισμό ως προς το πεδίο της αρμοδιότητας αυτής. Ο Περιφερειακός Οργανισμός Οικονομικής Ολοκλήρωσης θα κοινοποιεί εγκαίρως στο Γενικό Γραμματέα κάθε μεταβολή, η οποία επέρχεται στην κατανομή αρμοδιοτήτων, συμπεριλαμβανομένων και των νέων μεταβιβάσεων αρμοδιότητας που καθορίζονται στη δήλωση, βάσει της παρούσας παραγράφου. Οι δηλώσεις αυτές θα διατίθενται από το Γενικό Γραμματέα, σύμφωνα με το Άρθρο 24 του παρόντος Πρωτοκόλλου.

5. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη, τα οποία είναι Κράτη-Μέλη ενός Περιφερειακού Οργανισμού Οικονομικής Ολοκλήρωσης που είναι Συμβαλλόμενο Μέρος του παρόντος Πρωτοκόλλου, θα θεωρούνται ότι έχουν αρμοδιότητα για όλα τα θέματα που διέπονται από το παρόν Πρωτόκολλο, σε σχέση με τα οποία δεν έχουν ειδικά δηλωθεί ή κοινοποιηθεί εκχωρήσεις αρμοδιοτήτων στον Οργανισμό, σύμφωνα με την παράγραφο 4.

ΑΡΘΡΟ 20

Θέση σε ισχύ

1. Το παρόν Πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία 10 Κράτη είτε το έχουν υπογράψει χωρίς επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση είτε έχουν καταθέσει έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στο Γενικό Γραμματέα.
2. Για κάθε Κράτος, το οποίο επικυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει ή προσχωρεί στο παρόν Πρωτόκολλο, μετά την εκπλήρωση των όρων της παραγράφου 1 για την έναρξη της ισχύος του, το παρόν Πρωτόκολλο θα τίθεται σε ισχύ τρεις μήνες μετά την ημερομηνία κατάθεσης από το εν λόγω Κράτος του κατάλληλου εγγράφου, αλλά όχι πριν το Πρωτόκολλο αυτό τεθεί σε ισχύ, σύμφωνα με την παράγραφο 1.

ΑΡΘΡΟ 21

Καταγγελία

1. Το παρόν Πρωτόκολλο μπορεί να καταγγελθεί από οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος, σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη χρονική στιγμή, μετά την ημερομηνία κατά την οποία το παρόν Πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ για το εν λόγω Κράτος.
2. Η καταγγελία πραγματοποιείται με την κατάθεση εγγράφου, προς το σκοπό αυτό, στο Γενικό Γραμματέα.
3. Η καταγγελία τίθεται σε ισχύ δώδεκα μήνες μετά την κατάθεση του εγγράφου καταγγελίας στο Γενικό Γραμματέα, ή μετά από μεγαλύτερη περίοδο που τυχόν ορίζεται στο έγγραφο καταγγελίας.
4. Μεταξύ των Συμβαλλομένων Κρατών του παρόντος Πρωτοκόλλου, η καταγγελία από οποιοδήποτε εξ αυτών της Σύμβασης σύμφωνα με το Άρθρο 25 αυτής, δεν θα ερμηνεύεται σε καμία περίπτωση ως καταγγελία της Σύμβασης όπως τροποποιήθηκε από το παρόν Πρωτόκολλο.

ΑΡΘΡΟ 22

Αναθεώρηση και τροποποίηση

1. Διάσκεψη για την αναθεώρηση ή την τροποποίηση του παρόντος Πρωτοκόλλου δύναται να συγκληθεί από τον Οργανισμό.
2. Ο Οργανισμός θα συγκαλεί Διάσκεψη των Συμβαλλόμενων Κρατών του παρόντος Πρωτοκόλλου για την αναθεώρηση ή τροποποίηση του παρόντος Πρωτοκόλλου, ύστερα από αίτημα όχι λιγότερων από το ένα τρίτο των Συμβαλλόμενων Κρατών.

ΑΡΘΡΟ 23

Τροποποίηση των ορίων

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του Άρθρου 22, η ειδική διαδικασία του παρόντος Άρθρου εφαρμόζεται αποκλειστικά για τους σκοπούς της τροποποίησης των ορίων που καθορίζονται στο Άρθρο 3 παράγραφος 1, στο Άρθρο 4α παράγραφος 1, στο Άρθρο 7 παράγραφος 1 και στο Άρθρο 8 της Σύμβασης, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο.
2. Μετά από αίτημα τουλάχιστον των μισών, αλλά σε καμία περίπτωση λιγότερων από έξι, των Συμβαλλόμενων Κρατών του παρόντος Πρωτοκόλλου, κάθε πρόταση τροποποίησης των ορίων, συμπεριλαμβανομένων και των αφαιρετέων, τα οποία αναφέρονται στο Άρθρο 3 παράγραφος 1, στο Άρθρο 4α παράγραφος 1, στο Άρθρο 7 παράγραφος 1, και στο Άρθρο 8 της Σύμβασης, όπως τροποποιήθηκε από το παρόν Πρωτόκολλο, θα διανέμεται από το Γενικό Γραμματέα σε όλα τα Μέλη του Οργανισμού και σε όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη.
3. Κάθε τροποποίηση η οποία προτείνεται και διανέμεται, όπως προαναφέρθηκε, θα υποβάλεται στη Νομική Επιτροπή του Οργανισμού (εφεξής αναφερόμενη ως «η Νομική Επιτροπή») προς εξέταση, σε ημερομηνία που θα απέχει τουλάχιστον έξι μήνες από την ημερομηνία διανομής της.
4. Όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη της Σύμβασης, όπως τροποποιήθηκε με το Πρωτόκολλο, Μέλη και μη Μέλη του Οργανισμού, δικαιούνται να συμμετέχουν στις εργασίες της Νομικής Επιτροπής για την εξέταση και έγκριση των τροποποιήσεων.
5. Οι τροποποιήσεις εγκρίνονται με πλειοψηφία δύο τρίτων των Συμβαλλόμενων Κρατών της Σύμβασης, όπως τροποποιήθηκε από το παρόν Πρωτόκολλο, τα οποία είναι παρόντα και ψηφίζουν στη διευρυμένη, κατά την παράγραφο 4, Νομική Επιτροπή, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον το ήμισυ των Συμβαλλόμενων Κρατών της Σύμβασης, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο, θα είναι παρόντα κατά τη στιγμή της ψηφοφορίας.
6. Ενεργώντας για μια πρόταση τροποποίησης των ορίων, η Νομική Επιτροπή λαμβάνει υπόψη την κτηθείσα εμπειρία για συμβάντα και ιδιαίτερα το ύψος της ζημίας που προκαλείται από αυτά, τις μεταβολές στις οικονομικές αξίες και τις επιπτώσεις της προτεινόμενης τροποποίησης στο κόστος της ασφάλισης.
7. (α) Καμία τροποποίηση των ορίων βάσει του παρόντος Άρθρου δεν εξετάζεται σε διάστημα μικρότερο των πέντε ετών από την ημερομηνία κατά την οποία το παρόν Πρωτόκολλο άνοιξε για υπογραφή, ούτε μικρότερο των πέντε ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος μιας προηγούμενης τροποποίησης βάσει του παρόντος Άρθρου.
(β) Κανένα όριο δεν δύναται να αυξηθεί, κατά τρόπο που να υπερβαίνει το ποσό το οποίο αντιστοιχεί στο όριο που προβλέπει η Σύμβαση, όπως τροποποιήθηκε από το παρόν Πρωτόκολλο, προσαυξημένο κατά έξι τοις εκατό ετησίως, σε βάση ανατοκισμού, από την ημερομηνία κατά την οποία το παρόν Πρωτόκολλο άνοιξε για υπογραφή.
(γ) Κανένα όριο δεν δύναται να αυξηθεί κατά τρόπο που να υπερβαίνει το ποσό το οποίο αντιστοιχεί στο όριο που καθορίζεται στη Σύμβαση, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο, πολλαπλασιαζόμενο επί τρία.
8. Κάθε τροποποίηση, η οποία εγκρίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 5, γνωστοποιείται από τον Οργανισμό σε όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Η τροποποίηση θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή στο τέλος μιας περιόδου δεκαοκτώ μηνών, μετά την ημερομηνία γνωστοποίησης, εκτός αν, κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου, τουλάχιστον το ένα τέταρτο των Κρατών, τα οποία ήταν Συμβαλλόμενα Κράτη κατά τη στιγμή της έγκρισης της τροποποίησης, ενημερώσουν το Γενικό Γραμματέα ότι δεν αποδέχονται την

τροποποίηση, οπότε η τροποποίηση απορρίπτεται και δεν έχει καμία ισχύ.

9. Μια τροποποίηση η οποία θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή, σύμφωνα με την παράγραφο 8, θα τίθεται σε ισχύ δεκαοκτώ μήνες μετά την αποδοχή της.

10. Όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα δεσμεύονται από την τροποποίηση, εκτός αν καταγγείλουν το παρόν Πρωτόκολλο σύμφωνα με το Άρθρο 21 παράγραφοι 1 και 2, τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την έναρξη ισχύος της τροποποίησης. Μια τέτοια καταγγελία θα παράγει αποτελέσματα όταν η τροποποίηση τεθεί σε ισχύ.

11. Στην περίπτωση που μια τροποποίηση έχει εγκριθεί, αλλά η προθεσμία των δεκαοκτώ μηνών για την αποδοχή της δεν έχει εκπνεύσει ακόμη, ένα Κράτος, το οποίο καθίσταται Συμβαλλόμενο Κράτος κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, θα δεσμεύεται από την τροποποίηση, εφόσον αυτή τεθεί σε ισχύ. Ένα Κράτος, το οποίο καθίσταται Συμβαλλόμενο Κράτος μετά την περίοδο αυτή, θα δεσμεύεται από μια τροποποίηση, η οποία έχει γίνει δεκτή σύμφωνα με την παράγραφο 8. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή, ένα Κράτος θα δεσμεύεται από μια τροποποίηση όταν η τροποποίηση αυτή τεθεί σε ισχύ ή όταν το παρόν Πρωτόκολλο τεθεί σε ισχύ για το εν λόγω Κράτος, αν η ημερομηνία αυτή είναι μεταγενέστερη.

ΑΡΘΡΟ 24

Θεματοφύλακας

1. Το παρόν Πρωτόκολλο και οι τροποποιήσεις που εγκρίνονται σύμφωνα με το Άρθρο 23 κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα.

2. Ο Γενικός Γραμματέας:

(α) ενημερώνει όλα τα Κράτη τα οποία έχουν υπογράψει ή προσχωρήσει στο παρόν Πρωτόκολλο σχετικά με:

(i) κάθε νέα υπογραφή ή κατάθεση εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, καθώς και τη σχετική ημερομηνία,

(ii) κάθε δήλωση και κοινοποίηση βάσει του Άρθρου 9 παράγραφοι 2 και 3, του Άρθρου 18 παράγραφος 1 και του Άρθρου 19 παράγραφος 4 της Σύμβασης, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο,

(iii) την ημερομηνία θέσης σε ισχύ του παρόντος Πρωτοκόλλου,

(iv) οποιαδήποτε πρόταση τροποποίησης των ορίων, η οποία υποβλήθηκε σύμφωνα με το Άρθρο 23 παράγραφος 2 του παρόντος Πρωτοκόλλου,

(v) οποιαδήποτε τροποποίηση έχει εγκριθεί σύμφωνα με το Άρθρο 23 παράγραφος 5 του παρόντος Πρωτοκόλλου,

(vi) οποιαδήποτε τροποποίηση θεωρείται ότι έχει γίνει δεκτή, βάσει του Άρθρου 23 παράγραφος 8 του παρόντος Πρωτοκόλλου, καθώς και την ημερομηνία κατά την οποία η τροποποίηση τίθεται σε ισχύ, σύμφωνα με τις παραγράφους 9 και 10 του εν λόγω Άρθρου,

(vii) την κατάθεση οποιουδήποτε εγγράφου καταγγελίας του παρόντος Πρωτοκόλλου καθώς και την ημερομηνία κατάθεσης και την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να παράγει αποτελέσματα,

(viii) οποιαδήποτε ανακοίνωση προβλέπεται από οποιοδήποτε Άρθρο του παρόντος Πρωτοκόλλου,

(β) διαβιβάζει επικυρωμένα γνήσια αντίγραφα του παρόντος Πρωτοκόλλου σε όλα τα Κράτη που έχουν υπογράψει ή προσχωρήσει στο παρόν Πρωτόκολλο.

3. Αμέσως μόλις το παρόν Πρωτόκολλο τεθεί σε ισχύ, το κείμενο θα διαβιβαστεί από το Γενικό

Γραμματέα στη Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών, προς καταχώρηση και δημοσίευση, σύμφωνα με το Άρθρο 102 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

ΑΡΘΡΟ 25

Γλώσσες

Το παρόν Πρωτόκολλο συντάχθηκε σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αραβική, κινεζική, αγγλική, γαλλική, ρωσική και ισπανική γλώσσα, καθένα δε από τα κείμενα αυτά είναι εξίσου αυθεντικό.

ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ, την πρώτη Νοεμβρίου του έτους δύο χιλιάδες δύο.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι υπογράφοντες, έχοντας προσηκόντως εξουσιοδοτηθεί από τις αντίστοιχες κυβερνήσεις τους για το σκοπό αυτό, υπέγραψαν το παρόν Πρωτόκολλο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ Ή ΑΛΛΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ ΓΙΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΚΑΙ ΤΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΒΛΑΒΗ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

Εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4α της Σύμβασης των Αθηνών του 2002 σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους.

Όνομασία πλοίου	Διακριτικός αριθμός ή χαρακτήρες (Διεθνές Διακριτικό Σήμα)	Αριθμός αναγνώρισης IMO του πλοίου	Λιμένας νηολόγησης	Επωνυμία και πλήρης διεύθυνση της κύριας εγκατάστασης του μεταφορέα ο οποίος εκτελεί στην πραγματικότητα τη μεταφορά
-----------------	--	------------------------------------	--------------------	--

Με το παρόν πιστοποιείται ότι υπάρχει σε ισχύ σε σχέση με το πλοίο που φέρει την ανωτέρω ονομασία σύμβαση ασφάλισης ή άλλου είδους χρηματοοικονομική ασφάλεια που ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 4α της Σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, 2002.

Είδος ασφάλειας

Διάρκεια ασφάλειας

Επωνυμία και διεύθυνση του(ων) ασφαλιστή(ών) και/ή του(ων) εγγυητή(ών)

Επωνυμία.

Διεύθυνση

Το παρόν πιστοποιητικό ισχύει έως

Εκδόθηκε ή επικυρώθηκε από την Κυβέρνηση

(Πλήρης ονομασία του κράτους)

Η

Το ακόλουθο κείμενο χρησιμοποιείται στην περίπτωση κατά την οποία ένα Συμβαλλόμενο Κράτος της Σύμβασης κάνει χρήση του άρθρου 4α παράγραφος 3:

Το παρόν πιστοποιητικό εκδίδεται κατ' εξουσιοδότηση της Κυβέρνησης της (του)

(πλήρης ονομασία του κράτους) από (ονομασία του φορέα ή του οργανισμού)

.....

(Τόπος)

(Ημερομηνία)

(Υπογραφή και ιδιότητα του υπαλλήλου που εκδίδει ή επικυρώνει το πιστοποιητικό)

Επεξηγηματικές σημειώσεις:

1. Η ονομασία του Κράτους είναι δυνατόν, εάν τούτο είναι επιθυμητό, να συνοδεύεται από παραπομπή στην αρμόδια δημόσια Αρχή της χώρας όπου εκδίδεται το πιστοποιητικό.
2. Εάν το συνολικό ποσό της ασφάλειας προέρχεται από περισσότερες της μίας πηγές, πρέπει να αναγραφεί το ποσό καθεμιάς από αυτές.
3. Εάν η ασφάλεια παρέχεται με διαφορετικές μορφές, αυτές πρέπει να απαριθμούνται.
4. Στο σημείο «Διάρκεια ασφάλειας» πρέπει να αναγραφεί η ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει η ασφάλεια.
5. Στο σημείο «διεύθυνση του ασφαλιστή ή των ασφαλιστών και/ή του εγγυητή ή των εγγυητών» πρέπει να αναγραφεί ο τόπος της κύριας εγκατάστασης του ασφαλιστή ή των ασφαλιστών και/ή του εγγυητή ή των εγγυητών. Εφόσον ενδείκνυται, πρέπει να αναγραφεί ο τόπος όπου έχει συναφθεί η ασφάλιση ή έχει συσταθεί η ασφάλεια.

Άρθρο δεύτερο

Οι διατάξεις του ν. 1922/1991 (Α' 15) εξακολουθούν να ισχύουν εφόσον αναπαράγουν διατάξεις της Σύμβασης των Αθηνών της 13ης Δεκεμβρίου 1974 σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο της 19ης Νοεμβρίου 1976 και στο βαθμό που δεν τροποποιούνται με το κυρούμενο δια του παρόντος νόμου Πρωτόκολλο του 2002 στη Σύμβαση των Αθηνών.

Άρθρο τρίτο

1. Κατ' εφαρμογή της υπ' αριθμ. Α. 988 (24) Απόφασης της Γενικής Συνέλευσης του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού, το παρόν Πρωτόκολλο επικυρώνεται υπό την εξής επιφύλαξη:

«1.1 Επιφύλαξη σχετικά με την επικύρωση από την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας της Σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους του 2002 (εφεξής «η Σύμβαση»).

Περιορισμός της ευθύνης των μεταφορέων κ.λπ..

1.2 Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας επιφυλάσσεται του δικαιώματος να περιορίσει και αναλαμβάνει να περιορίσει την ευθύνη δυνάμει της παραγράφου 1 ή 2 του άρθρου 3 της Σύμβασης, εάν υπάρχει, σε σχέση με το θάνατο ή τη σωματική βλάβη επιβάτη που προκλήθηκε από οποιονδήποτε από τους κινδύνους, στους οποίους αναφέρεται η παράγραφος 2.2 των «Κατευθυντήριων Γραμμών του IMO για την Εφαρμογή της Σύμβασης των Αθηνών», στο μικρότερο από τα ακόλουθα ποσά:

- 250.000 μονάδες υπολογισμού ανά επιβάτη για κάθε επιμέρους περίπτωση ή

- 340 εκατομμύρια μονάδες υπολογισμού συνολικά ανά πλοίο για κάθε επιμέρους περίπτωση.

1.3 Επιπλέον, η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας επιφυλάσσεται του δικαιώματος να εφαρμόσει και αναλαμβάνει να εφαρμόζει τις παραγράφους 2.11 και 2.22 των «Κατευθυντήριων γραμμών του IMO για την Εφαρμογή της Σύμβασης των Αθηνών» αναλογικά σε ευθύνες αυτού του είδους.

1.4 Η ευθύνη του προσώπου που ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα δυνάμει του άρθρου 4 της Σύμβασης, η ευθύνη των υπαλλήλων και πρακτόρων του μεταφορέα ή του προσώπου που ενεργεί για λογαριασμό του μεταφορέα δυνάμει του άρθρου 11 της Σύμβασης και το ανώτατο όριο του αθροίσματος των ποσών, που πρέπει να καταβληθούν ως αποζημίωση δυνάμει του άρθρου 12 της Σύμβασης, περιορίζονται με τον ίδιο τρόπο.

1.5 Η επιφύλαξη και η υποχρέωση στην παράγραφο 1.2 ισχύουν ανεξάρτητα από την ύπαρξη ευθύνης δυνάμει των παραγράφων 1 ή 2 του άρθρου 3 και ανεξάρτητα από τυχόν αντίθετες διατάξεις των άρθρων 4 ή 7 της Σύμβασης. Όμως, η εν λόγω επιφύλαξη και υποχρέωση δεν επηρεάζουν τη λειτουργία των άρθρων 10 και 13.

Υποχρεωτική ασφάλιση και περιορισμός της ευθύνης των ασφαλιστών

1.6 Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας επιφυλάσσεται του δικαιώματος να περιορίσει και αναλαμβάνει να περιορίσει την απαίτηση βάσει της παραγράφου

1 του άρθρου 4α να υπάρχει ασφαλιστική κάλυψη ή άλλη χρηματοοικονομική ασφάλεια για το θάνατο ή τη σωματική βλάβη επιβάτη, που προκλήθηκε από οποιονδήποτε από τους κινδύνους, στους οποίους αναφέρεται η παράγραφος 2.2 των κατευθυντήριων γραμμών του IMO για την εφαρμογή της Σύμβασης των Αθηνών, στο μικρότερο από τα εξής ποσά:

- 250.000 μονάδες υπολογισμού ανά επιβάτη για κάθε επιμέρους περίπτωση ή

- 340 εκατομμύρια μονάδες υπολογισμού συνολικά ανά πλοίο για κάθε επιμέρους περίπτωση.

1.7 Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας επιφυλάσσεται του δικαιώματος να περιορίσει και αναλαμβάνει να περιορίσει την ευθύνη του ασφαλιστή ή άλλου προσώπου που παρέχει χρηματοοικονομική ασφάλεια βάσει της παραγράφου 10 του άρθρου 4α για το θάνατο ή τη σωματική βλάβη επιβάτη, που προκλήθηκε από οποιονδήποτε από τους κινδύνους, στους οποίους αναφέρεται η παράγραφος 2.2 των κατευθυντήριων γραμμών του IMO για την εφαρμογή της Σύμβασης των Αθηνών, στο μέγιστο ανώτατο όριο του ποσού της ασφάλισης ή άλλης χρηματοοικονομικής ασφάλειας, την οποία υποχρεούται να διαθέτει ο μεταφορέας βάσει της παραγράφου 1.6 της παρούσας επιφύλαξης.

1.8 Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας επιφυλάσσεται επίσης του δικαιώματος να εφαρμόσει και αναλαμβάνει να εφαρμόσει τις κατευθυντήριες γραμμές του IMO για την εφαρμογή της Σύμβασης των Αθηνών, συμπεριλαμβανομένων των ρητρών στις οποίες αναφέρονται οι παράγραφοι 2.1 και 2.2 των Κατευθυντήριων Γραμμών σε κάθε υποχρεωτική ασφάλιση δυνάμει της Σύμβασης.

1.9 Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας επιφυλάσσεται του δικαιώματος να εξαιρέσει και αναλαμβάνει να εξαιρέσει τον πάροχο ασφάλισης ή άλλης χρηματοοικονομικής ασφάλειας βάσει του άρθρου 4α παράγραφος 1 από κάθε ευθύνη την οποία δεν έχει αναλάβει.

Έκδοση Πιστοποιητικών

1.10 Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας επιφυλάσσεται του δικαιώματος να εκδίδει και αναλαμβάνει να εκδίδει πιστοποιητικά ασφάλισης βάσει της παραγράφου 2 του άρθρου 4α της Σύμβασης, κατά τρόπο ώστε:

- να αντικατοπτρίζονται οι περιορισμοί της ευθύνης και οι απαιτήσεις ασφαλιστικής κάλυψης κατά τις παραγράφους 1.2, 1.6, 1.7 και 1.9 και

- να περιλαμβάνονται τυχόν άλλοι περιορισμοί, απαιτήσεις και εξαιρέσεις που πιστεύει ότι απαιτούν οι συνθήκες της ασφαλιστικής αγοράς κατά το χρόνο έκδοσης του πιστοποιητικού.

1.11 Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας επιφυλάσσεται του δικαιώματος να δέχεται και αναλαμβάνει να δέχεται πιστοποιητικά ασφάλισης, που έχουν εκδοθεί από άλλα Συμβαλλόμενα Μέρη της Σύμβασης σύμφωνα με παρόμοια επιφύλαξη.

1.12 Όλοι αυτοί οι περιορισμοί, απαιτήσεις και εξαιρέσεις θα αντικατοπτρίζονται σαφώς στο πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί ή επικυρωθεί βάσει του άρθρου 4α παράγραφος 2 της Σύμβασης.

Σχέση μεταξύ της παρούσας Επιφύλαξης και των Κατευθυντήριων Γραμμών του ΙΜΟ για την εφαρμογή της Σύμβασης των Αθηνών

1.13 Τα δικαιώματα που διατηρούνται από την παρούσα επιφύλαξη θα ασκούνται λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις Κατευθυντήριες Γραμμές του ΙΜΟ για την εφαρμογή της Σύμβασης των Αθηνών ή κάθε τροποποίησή τους, με σκοπό τη διασφάλιση ομοιόμορφης εφαρμογής. Εάν η Νομική Επιτροπή του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού εγκρίνει πρόταση τροποποίησης των Κατευθυντήριων Γραμμών του ΙΜΟ για την εφαρμογή της Σύμβασης των Αθηνών, συμπεριλαμβανομένων των ορίων, οι τροποποιήσεις αυτές θα ισχύουν από την ημερομηνία που θα καθορίζει η Νομική Επιτροπή. Δεν τίθενται οι κανόνες του διεθνούς δικαίου όσον αφορά το δικαίωμα ενός κράτους να αποσύρει ή να τροποποιεί την επιφύλαξή του.»

Κατευθυντήριες Γραμμές

2. Με δεδομένη την τρέχουσα κατάσταση της ασφαλιστικής αγοράς, τα Συμβαλλόμενα Μέρη της Σύμβασης θα πρέπει να εκδίδουν πιστοποιητικά ασφάλισης με βάση την αρχή ότι ένας ασφαλιστής καλύπτει κινδύνους κατά πολέμου και άλλος ασφαλιστής καλύπτει τους λοιπούς κινδύνους. Κάθε ασφαλιστής είναι υπεύθυνος μόνο για το μέρος της δικής του ασφάλειας. Εφαρμόζονται οι εξής κανόνες (οι ρήτρες στις οποίες παραπέμπουν παρατίθενται στο Προσάρτημα Α).

2.1. Αμφότερες οι ασφαλίσεις κατά πολέμου και κατά λοιπών κινδύνων δύνανται να υπόκεινται στις ακόλουθες ρήτρες:

2.1.1. Ρήτρα εξαίρεσης από ραδιενεργό μόλυνση, χημικά, βιολογικά, βιοχημικά και ηλεκτρομαγνητικά όπλα (ρήτρα αριθ. 370).

2.1.2. Ρήτρα εξαίρεσης από επίθεση στον κυβερνοχώρο (ρήτρα αριθ. 380).

2.1.3. Μέσα υπεράσπισης και περιορισμοί των προσώπων που παρέχουν υποχρεωτική χρηματοοικονομική ασφάλεια δυνάμει της Συμβάσεως, όπως τροποποιείται με τις παρούσες Κατευθυντήριες Γραμμές, ιδίως το όριο των 250.000 μονάδων υπολογισμού ανά επιβάτη, για κάθε επιμέρους περίπτωση.

2.1.4. Επιφύλαξη ότι η ασφάλιση καλύπτει μόνον υποχρεώσεις που υπόκεινται στη Σύμβαση, όπως τροποποιείται με τις παρούσες Κατευθυντήριες Γραμμές και

2.1.5. Επιφύλαξη ότι τυχόν ρυθμιζόμενα δυνάμει της Συμβάσεως ποσά χρησιμοποιούνται για τη μείωση του ποσού, για το οποίο υπέχει ευθύνη ο μεταφορέας ή/και ο ασφαλιστής του, δυνάμει του άρθρου 4α της Συμβάσεως, ακόμη και εάν δεν εξοφλούνται ή απαιτούνται από τους οικείους ασφαλιστές κατά πολέμου ή κατά λοιπών κινδύνων.

2.2. Η ασφάλεια κατά πολέμου καλύπτει ευθύνη, εφόσον υπάρχει, για την απώλεια λόγω θανάτου ή σωματικής βλάβης επιβάτη εξαιτίας:

- πολέμου, εμφυλίου πολέμου, επανάστασης, εξέγερσης, στάσης ή εμφύλιας σύγκρουσης ή οποιασδήποτε

εχθρικής πράξης προερχόμενης από, ή στρεφόμενης κατά εμπόλεμης δύναμης,

- αιχμαλωσίας, αρπαγής, σύλληψης, κράτησης ή φυλάκισης και των συνεπειών τους ή οποιασδήποτε απόπειρας τέτοιων ενεργειών,

- εγκαταλελειμμένων ναρκών, τορπιλών, βομβών ή άλλων εγκαταλελειμμένων όπλων,

- τρομοκρατικών ενεργειών ή ενεργειών οποιουδήποτε προσώπου ενεργούντος δολίως ή κινουμένου από πολιτικά κίνητρα και οποιασδήποτε ενέργειας που αναλαμβάνεται για την πρόληψη ή την αντιμετώπιση κινδύνων αυτού του είδους κατάσχεσης και απαλλοτρίωσης και δύναται να υπόκειται στις ακόλουθες εξαιρέσεις, περιορισμούς και απαιτήσεις:

2.2.1. Ρήτρα αυτόματου τερματισμού και εξαίρεσης λόγω πολέμου.

2.2.2. Εάν οι απαιτήσεις μεμονωμένων επιβατών υπερβαίνουν συνολικά το ποσό των 340 εκατομμυρίων μονάδων υπολογισμού ανά πλοίο, για κάθε επιμέρους περίπτωση, ο μεταφορέας δικαιούται να επικαλεσθεί περιορισμό της ευθύνης του στο ποσό των 340 εκατομμυρίων μονάδων υπολογισμού, υπό τον όρο πάντοτε ότι:

- το ποσό αυτό καταμερίζεται μεταξύ των εναγόντων κατ' αναλογία των τεκμηριωμένων απαιτήσεών τους,

- ο καταμερισμός αυτού του ποσού μπορεί να γίνει άπαξ ή τμηματικά στους γνωστοποιημένους ενάγοντες κατά το χρόνο της διανομής και

- ο καταμερισμός αυτού του ποσού μπορεί να πραγματοποιηθεί από τον ασφαλιστή ή από το δικαστήριο ή από άλλη αρμόδια Αρχή στην οποία προσφεύγει ο ασφαλιστής σε οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Μέρος της Σύμβασης, στο οποίο έχουν κινηθεί διαδικασίες ενώπιον δικαστηρίων για απαιτήσεις, οι οποίες φέρονται ότι καλύπτονται από την ασφάλεια.

2.2.3. Ρήτρα γνωστοποίησης 30 ημερών σε περιπτώσεις που δεν υπάγονται στην περίπτωση 2.2.1.

2.3. Η ασφαλιστική κάλυψη κατά λοιπών κινδύνων, πλην του πολέμου, θα πρέπει να καλύπτει όλους τους κινδύνους που αποτελούν αντικείμενο της υποχρεωτικής ασφάλισης, εκτός των κινδύνων που παρατίθενται στην περίπτωση 2.2 και ανεξαρτήτως εάν υπόκεινται σε εξαιρέσεις, περιορισμούς ή απαιτήσεις των περιπτώσεων 2.1 και 2.2 των Κατευθυντήριων Γραμμών.

3. Στο Προσάρτημα Β περιλαμβάνεται σύνολο υποδειγμάτων ασφαλιστικών επιχειρήσεων (Γαλάζιες Κάρτες) και πιστοποιητικού ασφάλισης, σύμφωνα με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

4. Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δεν δύναται να εκδίδει πιστοποιητικά σε βάση άλλη από αυτή της παραγράφου 2, εκτός αν το θέμα έχει ήδη εξετασθεί από τη Νομική Επιτροπή του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού.

5. Η Νομική Επιτροπή παροτρύνει το Θεματοφύλακα της Σύμβασης -αν είναι απαραίτητο- να γνωστοποιήσει τις παρούσες οδηγίες σε Κράτος, το οποίο πρόκειται να καταθέσει έγγραφο υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ Α

Ασφαλιστικές Ρήτρες κατά τις κατευθυντήριες γραμμές 2.1.1, 2.1.2 και 2.2.1

Ρήτρα Εξαιρέσης από Ραδιενεργό Μόλυνση, Χημικά, Βιολογικά, Βιοχημικά και Ηλεκτρομαγνητικά όπλα (ρήτρα αριθ. 370, 10/11/2003)

Η ρήτρα αυτή υπερτερεί και προέχει οποιωνδήποτε στοιχείων τα οποία περιέχονται στην παρούσα ασφάλιση και δεν συνάδουν προς αυτήν

1. Η παρούσα ασφάλιση δεν καλύπτει σε καμία περίπτωση απώλεια, ευθύνη για ζημία ή δαπάνη που, άμεσα ή έμμεσα, οφείλεται σε ή στην οποία έχουν συντελέσει ή η οποία απορρέει από:
 - 1.1.ιοντίζουσες ακτινοβολίες ή μόλυνση από ραδιενέργεια προερχόμενη από πυρηνικά καύσιμα ή από πυρηνικά απόβλητα ή από την καύση πυρηνικών καυσίμων,
 - 1.2.τα ραδιενεργά, τοξικά, εκρηκτικά ή άλλα επικίνδυνα ή μολυσματικά χαρακτηριστικά πυρηνικών εγκαταστάσεων, αντιδραστήρων ή άλλων πυρηνικών συστημάτων ή πυρηνικών συστατικών τους,
 - 1.3.όπλα ή συσκευές που χρησιμοποιούν ατομική ή πυρηνική σχάση ή/και σύντηξη ή άλλη παρεμφερή αντίδραση ή ραδιενεργή ισχύ ή ύλη,
 - 1.4.τα ραδιενεργά, τοξικά, εκρηκτικά ή άλλα επικίνδυνα ή μολυσματικά χαρακτηριστικά πυρηνικών υλών. Η εξαίρεση αυτού του εδαφίου δεν εκτείνεται στα ραδιενεργά ισότοπα, πέραν των πυρηνικών καυσίμων, εφόσον τα ισότοπα αυτά προετοιμάζονται, μεταφέρονται, αποθηκεύονται ή χρησιμοποιούνται για εμπορικούς, γεωργικούς, ιατρικούς, επιστημονικούς ή άλλους συναφείς ειρηνικούς σκοπούς,
 - 1.5.χημικά, βιολογικά, βιοχημικά ή ηλεκτρομαγνητικά όπλα.

Ρήτρα Εξαιρέσης από Επίθεση στον Κυβερνοχώρο (ρήτρα αριθ. 380, 10/11/2003)

1. Με την επιφύλαξη της ρήτρας 10.2 που ακολουθεί, η παρούσα ασφάλιση δεν καλύπτει σε καμία περίπτωση απώλεια, ζημία, ευθύνη ή δαπάνη, η οποία οφείλεται, άμεσα ή έμμεσα, ή στην οποία έχει συντελέσει ή η οποία απορρέει από τη χρήση ή τη λειτουργία, με σκοπό την πρόκληση βλάβης, υπολογιστών, συστημάτων υπολογιστών, λογισμικού υπολογιστών, κακόβουλων κωδικών, ιών υπολογιστών ή από επεξεργασία ή από οιοδήποτε άλλο ηλεκτρονικό σύστημα.
2. Στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες η παρούσα ρήτρα εγκρίνεται σε ασφαλιστήρια συμβόλαια που καλύπτουν τα ενδεχόμενα πόλεμου, εμφυλίου πολέμου, επανάστασης, εξέγερσης, στάσης ή εμφύλιας σύγκρουσης ή οποιασδήποτε εχθρικής πράξης προερχόμενης από ή στρεφόμενης κατά εμπόλεμης δύναμης ή τρομοκρατίας ή προσώπων κινούμενων από πολιτικά κίνητρα, η ρήτρα 10.1 δεν χρησιμοποιείται για την εξαίρεση ζημιών (οι οποίες διαφορετικά θα καλύπτονταν) προερχομένων από τη χρήση υπολογιστών, συστημάτων υπολογιστών, λογισμικού υπολογιστών ή άλλων ηλεκτρονικών συστημάτων για συστήματα εκτόξευσης και/ή κατεύθυνσης και/ή μηχανισμούς πυροδότησης όπλων ή πυραύλων.

Αυτόματος Τερματισμός και Εξαιρέση Λόγω πολέμου

1.1. Αυτόματος τερματισμός κάλυψης

Ανεξαρτήτως εάν έχει επιδοθεί ειδοποίηση ακύρωσης, η κατωτέρω κάλυψη ΤΕΡΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ

- 1.1.1.εφόσον ξεσπάσει πόλεμος (με ή χωρίς κήρυξη πολέμου) μεταξύ οιασδήποτε των εξής Κρατών: Ηνωμένο Βασίλειο, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, Γαλλία, Ρωσική Ομοσπονδία, Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας,

1.1.2.όσον αφορά οιοδήποτε πλοίο, για το οποίο χορηγείται κάλυψη κατωτέρω, εφόσον αυτό επιταχθεί είτε κατά κυριότητα είτε για χρήση.

1.2 Πόλεμος των Πέντε Δυνάμεων.

Η ασφάλιση αυτή εξαιρεί:

1.2.1.απώλεια, ζημία, ευθύνη ή δαπάνη, η οποία απορρέει από πόλεμο (με ή χωρίς κήρυξη πολέμου) μεταξύ οιασδήποτε των εξής Κρατών: Ηνωμένο Βασίλειο, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, Γαλλία, Ρωσική Ομοσπονδία, Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας,

1.2.2.επίταξη, είτε κατά κυριότητα είτε για χρήση.

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ Β

Υποδείγματα ασφαλιστικών επιχειρήσεων (Γαλάζιες Κάρτες)

κατά την κατευθυντήρια γραμμή 3

Γαλάζια Κάρτα που εκδίδει ασφαλιστής κινδύνων κατά πολέμου

Πιστοποιητικό, το οποίο παρέχεται ως αποδεικτικό ασφάλισης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4α της Σύμβασης των Αθηνών του 2002 σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους.

Όνομα πλοίου:

Αριθμός αναγνώρισης IMO πλοίου:

Λιμένας νηολόγησης:

Όνομα και διεύθυνση πλοιοκτήτη:

Πιστοποιείται, δια του παρόντος, ότι το ανωτέρω πλοίο, το οποίο τελεί υπό την κυριότητα του ανωτέρω πλοιοκτήτη, διαθέτει σε ισχύ ασφαλιστήριο συμβόλαιο, το οποίο πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 4α της Σύμβασης των Αθηνών του 2002 σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, με την επιφύλαξη όλων των εξαιρέσεων και των περιορισμών που επιτρέπονται για την υποχρεωτική ασφάλιση κατά πολέμου δυνάμει της Συμβάσεως και των εκτελεστικών Κατευθυντήριων Γραμμών που ενέκρινε η Νομική Επιτροπή του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού τον Οκτώβριο του 2006, ιδίως δε των ακόλουθων ρητρών: [Στο σημείο αυτό μπορεί να προστεθεί, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, το κείμενο της Σύμβασης και των Κατευθυντήριων Γραμμών].

Περίοδος ασφάλισης από: 20 Φεβρουαρίου 2007

έως: 20 Φεβρουαρίου 2008

Με την επιφύλαξη πάντοτε του γεγονότος ότι ο ασφαλιστής μπορεί να ακυρώσει το παρόν πιστοποιητικό με έγγραφη κοινοποίηση 30 ημέρες πριν στην ανωτέρω Αρχή, όπου θα αναφέρεται ότι η ευθύνη του κατωτέρω ασφαλιστή παύει να υφίσταται από την ημερομηνία λήξεως της εν λόγω προθεσμίας κοινοποίησης, αλλά μόνον όσον αφορά συμβάντα τα οποία έλαβαν χώρα μετά την πάροδό της.

Ημερομηνία:

Το παρόν πιστοποιητικό εκδόθηκε από

War Risks, Inc

[Διεύθυνση]

.....

Πράκτορας μόνο της War Risks Inc.

Υπογραφή του ασφαλιστή

Γαλάζια Κάρτα, που εκδίδει ασφαλιστής κατά λοιπών κινδύνων, εκτός πολέμου

Πιστοποιητικό, το οποίο παρέχεται ως αποδεικτικό ασφάλισης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4α της Σύμβασης των Αθηνών του 2002 σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους.

Όνομα πλοίου:

Αριθμός αναγνώρισης IMO πλοίου:

Λιμένας νηολόγησης:

Όνομα και διεύθυνση πλοιοκτήτη:

Πιστοποιείται, διά του παρόντος, ότι το ανωτέρω πλοίο, το οποίο τελεί υπό την κυριότητα του ανωτέρω πλοιοκτήτη, διαθέτει σε ισχύ ασφαλιστήριο συμβόλαιο, το οποίο πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 4α της Σύμβασης των Αθηνών του 2002 σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, με την επιφύλαξη όλων των εξαιρέσεων και των περιορισμών που επιτρέπονται για τους ασφαλιστές κατά λοιπών κινδύνων (ενν. εκτός πολέμου) δυνάμει της Συμβάσεως και των εκτελεστικών Κατευθυντήριων Γραμμών που ενέκρινε η Νομική Επιτροπή του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού τον Οκτώβριο του 2006, ιδίως δε των εξής ρητρών: [Στο σημείο αυτό μπορεί να προστεθεί, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, το κείμενο της Σύμβασης και των κατευθυντήριων γραμμών].

Περίοδος ασφάλισης από: 20 Φεβρουαρίου 2007

έως: 20 Φεβρουαρίου 2008

Με την επιφύλαξη πάντοτε του γεγονότος ότι ο ασφαλιστής μπορεί να ακυρώσει το παρόν πιστοποιητικό με έγγραφη κοινοποίηση τρεις μήνες πριν στην ανωτέρω Αρχή, όπου θα αναφέρεται ότι η ευθύνη του κατωτέρω ασφαλιστή παύει να υφίσταται από την ημερομηνία λήξεως της εν λόγω προθεσμίας κοινοποίησης, αλλά μόνον όσον αφορά συμβάντα τα οποία έλαβαν χώρα μετά την πάροδό της.

Ημερομηνία:

Το παρόν πιστοποιητικό εκδόθηκε από

.....P&I

[Διεύθυνση]

.....

Πράκτορας μόνο της ...P&I

Υπογραφή του ασφαλιστή

II. Υπόδειγμα πιστοποιητικού ασφάλισης
κατά την κατευθυντήρια γραμμή 3

**ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ Ή ΑΛΛΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ ΓΙΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΚΑΙ ΤΗ
ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΒΛΑΒΗ ΕΠΙΒΑΤΩΝ**

Εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4α της σύμβασης των Αθηνών του 2002 σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους

Όνομασία πλοίου	Διακριτικός αριθμός ή χαρακτήρες (Διεθνές Διακριτικό Σήμα)	Αριθμός αναγνώρισης IMO πλοίου	Λιμένας νηολόγησης	Επωνυμία και πλήρης διεύθυνση της κύριας εγκατάστασης του μεταφορέα, ο οποίος εκτελεί στην πραγματικότητα τη μεταφορά
-----------------	--	--------------------------------	--------------------	---

Πιστοποιείται δια του παρόντος ότι υπάρχει σε ισχύ, σε σχέση με το πλοίο που φέρει την ανωτέρω ονομασία, σύμβαση ασφάλισης ή άλλου είδους χρηματοοικονομική ασφάλεια που ικανοποιεί τις διατάξεις του άρθρου 4α της σύμβασης των Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους, 2002.

Είδος ασφάλειας
Διάρκεια της ασφάλειας
Επωνυμία και διεύθυνση του(ων) ασφαλιστή(ών) και/ή του(ων) εγγυητή(ών)

Η ασφαλιστική κάλυψη που πιστοποιείται διά του παρόντος διαχωρίζεται σε ένα μέρος ασφάλειας κατά πολέμου και ένα μέρος ασφάλειας λοιπών κινδύνων, σύμφωνα με τις εκτελεστικές κατευθυντήριες γραμμές που ενέκρινε η νομική επιτροπή του διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού τον Οκτώβριο του 2006. Έκαστο των μερών αυτών της ασφαλιστικής κάλυψης υπόκειται σε όλες τις εξαιρέσεις και τους περιορισμούς που επιτρέπονται δυνάμει της Συμβάσεως και των εκτελεστικών κατευθυντήριων γραμμών. Οι ασφαλιστές δεν ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον. Οι ασφαλιστές είναι:

Για τους κινδύνους πολέμου: War Risks, Inc., [διεύθυνση]
Για τους λοιπούς κινδύνους (εννοείται εκτός πολέμου): Pandi P&I, [διεύθυνση]
Το παρόν πιστοποιητικό ισχύει έως
Εκδόθηκε ή επικυρώθηκε από τη κυβέρνηση
(Πλήρης ονομασία του κράτους)
Ή

Το ακόλουθο κείμενο χρησιμοποιείται στην περίπτωση κατά την οποία κράτος μέλος της σύμβασης κάνει χρήση του άρθρου 4α παράγραφος 3:

Το παρόν πιστοποιητικό εκδίδεται κατ' εξουσιοδότηση της κυβέρνησης (Πλήρης ονομασία του κράτους) από (ονομασία του φορέα ή του οργανισμού)

.....
(Τόπος)

.....
(Ημερομηνία)

(Υπογραφή και ιδιότητα του υπαλλήλου που εκδίδει ή επικυρώνει το πιστοποιητικό)

Επεξηγηματικές σημειώσεις:

1. Η ονομασία του κράτους δύναται να συνοδεύεται από παραπομπή στην αρμόδια δημόσια Αρχή της χώρας, όπου εκδίδεται το πιστοποιητικό.
2. Εάν το συνολικό ποσό της ασφάλειας προέρχεται από περισσότερες της μίας πηγές, πρέπει να αναγραφεί το ποσό καθεμιάς από αυτές.
3. Εάν η ασφάλεια παρέχεται με διαφορετικές μορφές, αυτές πρέπει να αναφερθούν.
4. Στο σημείο «Διάρκεια της ασφάλειας» πρέπει να αναγραφεί η ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει η ασφάλεια.
5. Στο σημείο «διεύθυνση του ασφαλιστή ή των ασφαλιστών και/ή του εγγυητή ή των εγγυητών» πρέπει να αναγραφεί ο τόπος της κύριας εγκατάστασης του ασφαλιστή ή των ασφαλιστών και/ή του εγγυητή ή των εγγυητών. Εφόσον ενδείκνυται, πρέπει να αναγραφεί ο τόπος όπου έχει συναφθεί η ασφάλιση ή έχει συσταθεί η ασφάλεια.

Άρθρο τέταρτο

Τα άρθρα 10 και 11 του Πρωτοκόλλου του 2002 στη Σύμβαση των Αθηνών κυρώνονται υπό την επιφύλαξη ισχύος του Κανονισμού Νο (ΕΚ) 44/2001 για τη δικαιοδοσία, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές διαφορές ή άλλων διεθνών συμβάσεων που τυγχάνουν εφαρμοστέες και ρυθμίζουν όμοια ζητήματα.

Άρθρο πέμπτο

Αρμόδιες Αρχές για τον έλεγχο και την εφαρμογή του νόμου αυτού, την εξακρίβωση της συμμόρφωσης των πλοίων προς τις απαιτήσεις της Διεθνούς Σύμβασης και του Πρωτοκόλλου που κυρώνεται με αυτόν, την επιβολή κυρώσεων και την έκδοση πιστοποιητικών είναι οι Λιμενικές Αρχές (Κεντρικά Λιμεναρχεία, Λιμεναρχεία και Υπολιμεναρχεία).

Άρθρο έκτο

1. Με απόφαση του Υπουργού Ναυτιλίας και Αιγαίου δύναται να ρυθμισθεί ο χρόνος εφαρμογής των απαιτήσεων του παρόντος νόμου στις εσωτερικές δια θαλάσσης μεταφορές επιβατών και των αποσκευών τους, το αργότερο μέχρι τις ημερομηνίες που αναγράφονται στο άρθρο 11 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 392/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «σχετικά με την ευθύνη των μεταφορέων που εκτελούν θαλάσσιες μεταφορές επιβατών σε περίπτωση ατυχήματος». Μέχρι την έκδοση της υπουργικής απόφασης της παραγράφου αυτής, οι διατάξεις του παρόντος νόμου δεν εφαρμόζονται στα πλοία που εκτελούν εσωτερικές δια θαλάσσης μεταφορές.

2. Με απόφαση του Υπουργού Ναυτιλίας και Αιγαίου μπορούν να ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στην έκδοση, τήρηση και ισχύ του πιστοποιητικού ασφάλισης, καθώς και θέματα που αφορούν στην παροχή εξουσιοδότησης σε αναγνωρισμένο οργανισμό για την έκδοσή του, σύμφωνα με το άρθρο 5 του παρόντος (άρθρο 4α του Πρωτοκόλλου του 2002 στη Σύμβαση των Αθηνών).

3. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Ναυτιλίας και Αιγαίου και του Υπουργού Οικονομικών δύναται να καθορίζεται καταβολή τέλους υπέρ του Δημοσίου για την έκδοση του πιστοποιητικού ασφάλισης.

4. Με απόφαση του Υπουργού Ναυτιλίας και Αιγαίου δύναται να ρυθμίζονται λεπτομέρειες εφαρμογής των Κατευθυντήριων Οδηγιών του Οργανισμού που σχετίζονται με τη Σύμβαση των Αθηνών σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών και των αποσκευών τους (άρθρο τρίτο του παρόντος).

Άρθρο έβδομο

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, απαγορεύεται ο απόπλους από ή κατάπλους σε λιμένες της ελληνικής επικράτειας, σε κάθε πλοίο ανεξαρτήτως του λιμένα νηολόγησης, που έχει άδεια να μεταφέρει περισσότερους από 12 επιβάτες, το οποίο δεν είναι εφοδιασμένο με πιστοποιητικό που προβλέπεται στο άρθρο 5 του παρόντος (άρθρο 4α στο Πρωτόκολλο του 2002 στη Σύμβαση των Αθηνών). Για παραβάσεις των διατάξεων του παρόντος νόμου, καθώς και του άρθρου 7 του Κανονισμού 392/2009, ανεξάρτητα από κάθε άλλη ποινική ή πειθαρχική ευθύνη, εφαρμόζεται το άρθρο 45 του ν.δ. 187/1973 «Περί Κώδικος Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου» (Α' 261), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει.

Άρθρο όγδοο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, του δε κυρουμένου Πρωτοκόλλου μετά την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 20 του Πρωτοκόλλου.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 5 Οκτωβρίου 2013

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 8 Οκτωβρίου 2013

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ ΦΥΛΛΩΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Σε έντυπη μορφή:

- Για τα Φ.Ε.Κ. από 1 έως 16 σελίδες σε 1 € προσαυξανόμενη κατά 0,20 € για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο ή μέρος αυτού.
- Για τα φωτοαντίγραφα Φ.Ε.Κ. σε 0,15 € ανά σελίδα.

Σε μορφή DVD/CD:

Τεύχος	Ετήσια έκδοση	Τριμηνιαία έκδοση	Μηνιαία έκδοση	Τεύχος	Ετήσια έκδοση	Τριμηνιαία έκδοση	Μηνιαία έκδοση
Α΄	150 €	40 €	15 €	Α.Α.Π.	110 €	30 €	-
Β΄	300 €	80 €	30 €	Ε.Β.Ι.	100 €	-	-
Γ΄	50 €	-	-	Α.Ε.Δ.	5 €	-	-
Υ.Ο.Δ.Δ.	50 €	-	-	Δ.Δ.Σ.	200 €	-	20 €
Δ΄	110 €	30 €	-	Α.Ε.-Ε.Π.Ε.	-	-	100 €

- Η τιμή πώλησης μεμονωμένων Φ.Ε.Κ. σε μορφή cd-rom από εκείνα που διατίθενται σε ψηφιακή μορφή και μέχρι 100 σελίδες, σε 5 € προσαυξανόμενη κατά 1 € ανά 50 σελίδες.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ Φ.Ε.Κ.

Τεύχος	Έντυπη μορφή	Τεύχος	Έντυπη μορφή	Τεύχος	Έντυπη μορφή
Α΄	225 €	Δ΄	160 €	Α.Ε.-Ε.Π.Ε.	2.250 €
Β΄	320 €	Α.Α.Π.	160 €	Δ.Δ.Σ.	225 €
Γ΄	65 €	Ε.Β.Ι.	65 €	Α.Σ.Ε.Π.	70 €
Υ.Ο.Δ.Δ.	65 €	Α.Ε.Δ.	10 €	Ο.Π.Κ.	-

- Το τεύχος Α.Σ.Ε.Π. (έντυπη μορφή) θα αποστέλλεται σε συνδρομητές ταχυδρομικά, με την επιβάρυνση των 70 €, ποσό το οποίο αφορά τα ταχυδρομικά έξοδα.

- Η καταβολή γίνεται σε όλες τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.). Το πρωτότυπο διπλότυπο (έγγραφο αριθμ. πρωτ. 9067/28.2.2005 2η Υπηρεσία Επιτρόπου Ελεγκτικού Συνεδρίου) με φροντίδα των ενδιαφερομένων, πρέπει να αποστέλλεται ή να κατατίθεται στο Εθνικό Τυπογραφείο (Καποδιστρίου 34, Τ.Κ. 104 32 Αθήνα).
- Σημειώνεται ότι φωτοαντίγραφα διπλοτύπων, ταχυδρομικές Επιταγές για την εξόφληση της συνδρομής, δεν γίνονται δεκτά και θα επιστρέφονται.
- Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα μέλη της Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίου Τύπου Αθηνών και Επαρχίας, οι τηλεοπτικοί και ραδιοφωνικοί σταθμοί, η Ε.Σ.Η.Ε.Α, τα τριτοβάθμια συνδικαλιστικά όργανα και οι τριτοβάθμιες επαγγελματικές ενώσεις δικαιούνται έκπτωσης πενήντα τοις εκατό (50%) επί της ετήσιας συνδρομής.
- Το ποσό υπέρ Τ.Α.Π.Ε.Τ. (5% επί του ποσού συνδρομής), καταβάλλεται ολόκληρο (Κ.Α.Ε. 3512) και υπολογίζεται πριν την έκπτωση.
- Στην Ταχυδρομική συνδρομή του τεύχους Α.Σ.Ε.Π. δεν γίνεται έκπτωση.

Πληροφορίες για δημοσιεύματα που καταχωρίζονται στα Φ.Ε.Κ. στο τηλ.: 210 5279000.

Φωτοαντίγραφα παλαιών Φ.Ε.Κ.: τηλ.: 210 8220885.

Τα φύλλα όλων των τευχών της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως διατίθενται δωρεάν σε ηλεκτρονική μορφή από την ιστοσελίδα του Εθνικού Τυπογραφείου (www.et.gr)

Ηλεκτρονική Διεύθυνση: <http://www.et.gr> - e-mail: webmaster.et@et.gr

ΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΑΠΟ 08:00 ΜΕΧΡΙ 13:30

* 0 1 0 0 2 1 1 0 1 0 1 3 0 0 4 8 *

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004